

Si le bénéficiaire ne remplit pas la condition visée à l'alinéa 1er, l'aide est recouvrée à concurrence du rapport entre la différence de l'augmentation fixée et l'augmentation réelle, d'une part, et l'augmentation fixée, d'autre part. Si ce rapport est de deux tiers ou davantage, l'aide sera intégralement recouvrée.

§ 4. À la demande de l'autorité de gestion, le demandeur démontre que les investissements faisant l'objet d'une demande d'aide, et l'entreprise de transformation du poisson remplissent les conditions visées au présent article.

Art. 9/2. Pour pouvoir être éligible à une aide à la transformation du poisson, le demandeur présente un plan d'entreprise dont il ressort qu'il réunit les conditions visées aux articles 9 et 9/1. ».

Art. 3. À l'article 11 du même arrêté, il est ajouté un alinéa 3, rédigé comme suit :

« Pour les investissements dans des sociétés d'armateurs, des entreprises d'aquaculture et de transformation du poisson, le demandeur joint à sa formulaire de demande un tableau de calcul électronique donnant un aperçu des investissements et dépenses prévus ou déjà réalisés sur la base d'offres et de factures. ».

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er novembre 2017.

Bruxelles, le 25 octobre 2017.

La Ministre flamande de l'Environnement, de l'Aménagement du Territoire, de la Nature et de l'Agriculture,
J. SCHAUVLIEGE

VLAAMSE OVERHEID

Omgeving

[C - 2017/40791]

12 OKTOBER 2017. — Ministerieel besluit houdende vaststelling van nadere regels voor de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lokale besturen worden uitgevoerd

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW,

Gelet op het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalcringen en afvalstoffen, artikel 15, eerste lid, 2°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2004 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lokale besturen of ermeegelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 en 12 mei 2017;

Gelet op het ministerieel besluit van 22 mei 2014 houdende vaststelling van nadere regels voor de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lagere besturen of ermeegelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 20 september 2017,

Besluit :

Afdeling 1. — Algemene bepalingen

Artikel 1. § 1. Het algemene subsidiepercentage van de subsidieerbare materie bedraagt 50 % van het subsidiebaar bedrag, exclusief btw, tenzij anders bepaald in het artikel zelf.

§ 2. De minimum netto-investering per aanvraag, eventueel opgesplitst in percelen, bedraagt 5.000 euro.

Afdeling 2. — Preventie en selectieve inzameling van afvalstoffen en materialen

Onderafdeling 1. — Voorzieningen voor thuis- of wijkcompostering

Art. 2. De diverse voorzieningen voor thuiscompostering met toebehoren komen in aanmerking voor subsidiëring.

De maximaal subsidieerbare bedragen zijn voor :

- 1° compostvaten : 80 euro per m³;
- 2° compostopstellingen van meer dan 500 liter : 50 euro per m³;
- 3° bakken of vaten voor versnelde compostering : 20 euro per stuk.

De minimumaantallen per subsidieaanvraag bedragen voor :

- 1° compostvaten : 1000 stuks;
- 2° compostopstellingen van meer dan 500 liter : 500 stuks;
- 3° bakken of vaten voor versnelde compostering : 100 stuks.

Onderafdeling 2. — Investerings die leiden tot het duurzaam beheer van materialen

Art. 3. Diverse voorzieningen in het kader van duurzame afvalvoorkomingsprojecten en voor het afvalbeheer van specifieke afvalstromen en voorzieningen in het kader van het duurzaam beheer van materialen en de circulaire economie komen in aanmerking voor subsidiëring.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, gevraagd in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie.

De subsidies worden als volgt uitbetaald :

- 1° tot 70 % van de toegezegde subsidie bij de indiening van de vorderingsstaten en de eindafrekening van de voorziening;
- 2° tot 100 % van de toegezegde subsidie na de voorlegging en goedkeuring van het eindrapport met betrekking tot het duurzame afvalvoorkomingsproject, of de investering in het kader van het duurzaam beheer van materialen en de circulaire economie.

Indien er geen detailinformatie wordt gevraagd in de subsidiebeslissing, geldt een uitbetaling van 100 % van de toegezegde subsidie bij indiening van de vorderingsstaten en de eindafrekening.

Onderafdeling 3. — Huis-aan-huisinzameling en brengsystemen

Art. 4. De diverse voorzieningen die deel uitmaken van een diftar-systeem voor de ophaling van huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen, komen in aanmerking voor subsidiëring.

De maximaal subsidieerbare bedragen zijn :

- 1° 17 euro per recipiënt ongeacht het aantal liter;
- 2° 3 euro per identificatiemogelijkheid met inbegrip van plaatsing;
- 3° 40.000 euro voor de meerkosten van het plaatsen van een beladingssysteem op een vrachtwagen nodig voor een systeem van gewichtsdiftar.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, vermeld in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie.

De subsidies worden als volgt uitbetaald :

- 1° tot 70 % van de toegezegde subsidie bij de indiening van de vorderingsstaten en de eindafrekening;
- 2° tot 100 % van de toegezegde subsidie na de voorlegging en goedkeuring van de gevraagde detailinformatie, vermeld in het derde lid, verkregen via het diftar-systeem nadat het gedurende twee volledige kalenderjaren gewerkt heeft.

Art. 5. § 1. Brengsystemen op korte afstand (zowel bovengronds, als gedeeltelijk ondergronds als volledig ondergronds) die een meerwaarde hebben vergeleken met de gebruikelijke huis-aan-huisinzameling, komen in aanmerking voor subsidiëring.

Deze brengsystemen passen in :

- 1° een duurzame mobiliteitsaanpak (verkeersvrije en verkeersluwe zones, niet of slecht toegankelijke straten en straatjes voor een vrachtwagen,...);
- 2° een aanpak van locaties waar huis-aan-huisinzameling of de opslag van afvalstoffen problemen geeft door de woonvorm, de veelheid van aanbieders of het gebrek aan opslagruimte (bijv. appartementsblokken);
- 3° toeristische zones zoals bepaald in de afvalkalender van kustgemeenten.

Brengsystemen moeten aangepast zijn aan de in te zamelen fractie en zodanig ontworpen en ingericht dat ze ontwijkgedrag tegen gaan.

§ 2. Brengsystemen, vermeld in § 1, die voorzien zijn van een diftar-systeem dat toelaat de hoeveelheid afval per gebruiker of per groep van gebruikers te meten en overeenkomstig te tarifieren, of een systeem met identificatie van de aanbieder, komen in aanmerking voor subsidiëring.

Het maximaal subsidieerbare bedrag is 8.000 euro per recipiënt met volumediftar-systeem of een systeem met identificatie van de aanbieder, plaatsingskosten inbegrepen.

Het maximaal subsidieerbare bedrag is 12.000 euro per recipiënt met gewichtsdiftar-systeem, plaatsingskosten inbegrepen.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, vermeld in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie.

De subsidies worden uitbetaald in fasen op dezelfde wijze als vermeld in artikel 3, vierde lid.

§ 3. De brengsystemen, vermeld in § 1, die niet voorzien zijn van een diftar-systeem of een systeem met identificatie van de aanbieder, komen in aanmerking voor subsidiëring.

Het maximaal subsidieerbare bedrag is 4.000 euro per recipiënt, plaatsingskosten inbegrepen.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, vermeld in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie.

Art. 6. § 1. Het starten van een bijkomende selectieve inzameling van gft in een groenregio via een huis-aan-huisinzameling of een brengsysteem op korte afstand naast de bestaande inzamelsystemen met als doel het restafvalcijfer van het lokaal bestuur te laten dalen, komt in aanmerking voor subsidiëring.

Het maximaal subsidieerbaar bedrag is 4 euro per bediende inwoner per jaar. De periode van de startfase duurt maximaal 2 jaar. Na 2 jaar werking moet het lokaal bestuur kunnen aantonen dat minstens 50 % van de bediende ophaalpunten participeert aan de gft-inzameling.

Alleen kosten specifiek verbonden aan het starten van een gft-inzameling zijn subsidieerbaar.

Minstens 20 % van de kosten die in aanmerking komen voor deze subsidiëring, moet besteed worden aan één of meerdere van de navolgende items :

- 1° sensibilisering en communicatie;
- 2° opvolgkosten van diverse aard;
- 3° nazorg.

De overige 80 % van de kosten kan bestaan uit loonkosten en investeringskosten (aankoop materiaal, hardware, software,...), andere dan bedoeld in artikel 4, specifiek gerelateerd aan de nieuwe inzameling.

In het aanvraagdossier kan het lokaal bestuur na het eerste jaar de uitbetaling van de subsidies voor dit eerste jaar reeds aanvragen, conform artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2004 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, vermeld in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie. De nieuwe inzameling mag niet gepaard gaan met de afbouw van een andere inzameling. De methodiek of frequentie van andere inzamelingen mag wel wijzigen.

§ 2. De bijkomende selectieve inzameling, vermeld in § 1, die voorzien is van een diftar-systeem dat toelaat de hoeveelheid afval per gebruiker of per groep van gebruikers te meten en overeenkomstig te tarifieren, kan ook gebruik maken van de subsidies opgenomen in artikel 4. Beide subsidies kunnen worden gecumuleerd.

Onderafdeling 4. — Recyclageparken van diverse aard

Art. 7. § 1. Diftar-recyclageparken van gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de uitrusting ervan komen in aanmerking voor subsidiëring.

§ 2. De infrastructuurwerken en de uitrusting van nieuwe en bestaande diftar-recyclageparken die nodig zijn om huishoudelijk afval en vergelijkbaar bedrijfsafval op een efficiënte manier te verzamelen en te sorteren, komen in aanmerking voor subsidiëring. Het betreft de volgende voorzieningen :

- 1° de specifieke diftar-uitrusting;
- 2° infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur;
- 3° voorzieningen voor de tijdelijke opslag van afvalstoffen;
- 4° opslagruimte voor kga;
- 5° toestellen die het afval verkleinen of het volume ervan reduceren, met uitzondering van hakselaars.

§ 3. Bij de berekening van het subsidieerbare bedrag worden de volgende beperkingen in acht genomen :

- 1° infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur : 90 euro per m², tot maximaal 2000 m² verharde oppervlakte per pakket;
- 2° voorzieningen voor de tijdelijke opslag van recycleerbare afvalstoffen : maximaal 240 m³ per pakket;
- 3° opslagruimte voor kga : maximaal 40 m² verharde en overdekte oppervlakte per pakket, die voldoet aan de VLAREM-reglementering;
- 4° toestellen en recipiënten die het afval verkleinen of het volume ervan reduceren, met uitzondering van hakselaars om groenafval te verhakselen : één per pakket.

§ 4. Naast de bepalingen, vermeld in paragraaf 3, gelden de volgende bijzondere bepalingen :

- 1° de gemeenten van minder dan 7.500 inwoners hebben recht op één pakket, overeenkomstig de onderdelen van een diftar-recyclagepark als vermeld in paragraaf 2. Voor de andere gemeenten mag per schijf van 7.500 inwoners één pakket worden aangevraagd als nieuw diftar-recyclagepark of als uitbreiding van een bestaand diftar-recyclagepark;
- 2° er wordt rekening gehouden met de eerder ontvangen subsidies;
- 3° de uitrusting en de infrastructuur voor vergelijkbaar bedrijfsafval, afkomstig van kmo's, waarin bijkomend voorzien wordt in combinatie met een nieuw of bestaand gemeentelijk diftar-recyclagepark, komen ook in aanmerking voor subsidiëring. Die subsidies worden bijkomend verleend ten opzichte van het normaal vastgestelde equivalent en stemmen overeen met één pakket per 15.000 inwoners;
- 4° de kustgemeenten en andere gemeenten die aantonen dat ze een belangrijke toeristische rol vervullen, kunnen een overeenkomstige verhoging verkrijgen ten opzichte van het vermelde quotum;
- 5° de containers worden aangewend om fracties in te zamelen waarop geen aanvaardingsplicht van toepassing is.

De subsidieaanvrager verschafft de detailinformatie, vermeld in de subsidiebeslissing, aan de bevoegde administratie.

De subsidies worden uitbetaald in fasen op dezelfde wijze als vermeld in artikel 3, vierde lid.

Art. 8. Mini-recyclageparken komen in aanmerking voor subsidiëring. In een mini-recyclagepark worden kleine hoeveelheden ingezameld, maximaal te beperken tot die hoeveelheden die te voet of met de fiets gebracht kunnen worden. Mini-recyclageparken kunnen vast zijn (vaste locatie) of mobiel en tijdelijk. Een mini-recyclagepark in dicht bevolkt gebied moet gemakkelijk bereikbaar zijn voor mensen zonder auto en ligt bij voorkeur dicht bij een locatie met een hoge bevolkingsdichtheid.

Art. 9. § 1. De infrastructuurwerken en de uitrusting vaste mini-recyclageparken komen in aanmerking voor subsidiëring. Het betreft de volgende voorzieningen :

- 1° de specifieke diftar-uitrusting;
- 2° infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur;
- 3° voorzieningen voor de tijdelijke opslag van afvalstoffen;
- 4° opslagruimte voor kga.

§ 2. Bij de berekening van het subsidieerbare bedrag worden de volgende beperkingen in acht genomen :

- 1° infrastructuurwerken, receptie-infrastructuur, camerabewaking, omheining, toegangsregistratie, enz. : 120 euro per m², tot maximaal 150 m² oppervlakte;
- 2° voorzieningen voor de tijdelijke opslag van recycleerbare afvalstoffen : maximaal 20 m³.

De limitering in de vorm van pakketten geldt niet voor mini-recyclageparken. Een lokaal bestuur kan meerdere mini-recyclageparken aanleggen ongeacht het inwoneraantal of de oppervlakte van het grondgebied.

Indien in het mini-recyclagepark ook fracties ingezameld worden die op het grondgebied van het lokaal bestuur ook huis-aan-huis ingezameld worden, geldt voor de inzameling in het mini-recyclagepark hetzelfde tarief als bij de reguliere huis-aan-huisinzameling. Indien via het mini-recyclagepark betalende stromen ingezameld worden, gelden in het mini-recyclagepark dezelfde tarieven als op het diftar-recyclagepark waar de inwoners van het grondgebied van het lokaal bestuur terecht kunnen.

De oprichting en uitbating van een mini-recyclagepark is ook subsidieerbaar als er geen betalende stromen worden ingezameld.

Art. 10. Het maximaal betoelaagbaar bedrag voor een mobiel mini-recyclagepark bedraagt 1200 euro/dag dat het mobiel mini-recyclagepark effectief ingezet wordt. Er wordt maximum 1 mobiel park per begonnen schijf tot 100.000 inwoners gesubsidieerd gedurende twee jaar. Een minimale inzet van 5 dagen in het eerste werkingsjaar en 10 dagen in het tweede werkingsjaar is een vereiste om in aanmerking te komen voor subsidie.

Indien in het mobiel mini-recyclagepark ook fracties ingezameld worden die op het grondgebied van het lokaal bestuur ook huis-aan-huis ingezameld worden, geldt hetzelfde tarief als bij de reguliere huis-aan-huisinzameling. Indien via het mobiel mini-recyclagepark betalende stromen ingezameld worden, gelden in het mobiel mini-recyclagepark dezelfde tarieven als op het diftar-recyclagepark waar de inwoners van het grondgebied van het lokaal bestuur terecht kunnen

De oprichting en uitbating van een mobiel recyclagepark is ook subsidieerbaar als er geen betalende stromen worden ingezameld.

Onderafdeling 5. — Voorzieningen voor het afvalbeheer van specifieke afvalstromen

Art. 11. Koelinstallaties en andere voorzieningen voor de inzameling van dierenkrengen komen in aanmerking voor subsidiëring. Bij de berekening van het subsidieerbare bedrag wordt de volgende beperking in acht genomen : één koelinstallatie per intergemeentelijk samenwerkingsverband of per 100.000 inwoners.

Art. 12. Transportcontainers die een alternatief bieden voor wegtransport, komen in aanmerking voor subsidiëring. Bij de berekening van het subsidieerbare bedrag wordt de volgende beperking in acht genomen : minimaal twintig containers voor alternatief transport.

Afdeling 3. — Innovatieve projecten

Art. 13. Innovatieve projecten die een groot potentieel hebben om te leiden tot een lagere milieudruk op het vlak van materiaalengebruik en -verbruik, komen in aanmerking voor subsidiëring.

Art. 14. Een projectvoorstel omvat minimaal :

- 1° de administratieve gegevens van de projectaanvrager;
- 2° een beschrijving van het project met de aanleiding, doelstelling(en), een overzichtelijk stappenplan van de geplande acties en de daaraan gekoppelde uitvoeringstermijnen;
- 3° de partners die betrokken worden in het project, en de afspraken over de inbreng en taakverdeling;
- 4° de effecten die met het project worden beoogd op het vlak van materiaalengebruik en -verbruik, de globale milieuwinst en de bijdrage die wordt geleverd aan de totstandkoming van een circulaire economie;
- 5° een beschrijving van het innovatieve karakter van het project, het potentieel aan leerervaringen voor Vlaanderen en het lokaal bestuur;
- 6° een raming van de totale kosten, zoals vermeld in artikel 16, en een specificatie van het deel van het project waarvoor een subsidie aangevraagd wordt;
- 7° de wijze waarop het totale project gefinancierd wordt, rekening houdend met de eigen financiële inbreng, andere subsidies van de Vlaamse overheid of andere overheden.

De bevoegde administratie kan een sjabloon vaststellen, dat gebruikt moet worden voor de indiening van het projectvoorstel.

De projecten worden geadviseerd door een expertencommissie die wordt samengesteld uit twee experts van de bevoegde administratie en telkens één expert uit de volgende organisaties :

1. het Kenniscentrum Vlaamse Steden;
2. de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw;
3. de Koepel van Milieuondernemers in de Sociale Economie vzw;
4. de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen vzw;
5. het Agentschap voor Binnenlands Bestuur – Team Stedenbeleid;
6. het departement Omgeving;
7. Go4Circle vzw.

De bevoegde administratie zit de commissie voor en zorgt voor het secretariaat en de verslaggeving.

Art. 15. Het eindrapport omvat een beschrijving van eventueel uitgevoerde studies, uitgevoerde acties, het doorlopen leertraject, de resultaten en een eindafrekening van de reëel gemaakte kosten en opbrengsten, zoals vermeld in artikel 18. Daarnaast bevat het rapport ook een evaluatie van het project in relatie tot de initiële doelstellingen en aanpak, en met aanwijzingen over de mogelijke opschaalbaarheid en aanbevelingen voor het beleid.

Art. 16. Alleen kosten ten behoeve van het project komen in aanmerking voor subsidiëring. Die kosten omvatten zowel investeringskosten, werkingskosten, directe loonkosten als externe prestaties.

De bevoegde administratie kan een sjabloon vaststellen dat gebruikt moet worden bij de opmaak van de projectbegroting.

Art. 17. Het subsidiebedrag wordt berekend op basis van de kosten die aanvaard worden binnen het project.

Art. 18. Na afloop van het project wordt een eindafrekening gemaakt. De eindafrekening bevat een overzicht van alle reëel gemaakte kosten. De facturen en de onkostennota's worden erbij gevoegd. De reële loonkosten per persoon worden gerapporteerd, waarbij een link wordt gelegd met de ingezette personeelsmiddelen. Loonfiches moeten op verzoek ter verantwoording voorgelegd worden. Als de reëel gemaakte kosten lager liggen dan aanvankelijk begroot, wordt het subsidiebedrag naar beneden aangepast.

Als meerkosten zijn gerealiseerd ten opzichte van de projectbegroting, moeten die gemotiveerd worden. Alleen als die meerkosten noodzakelijk zijn voor het welslagen van het project en niet te voorzien waren bij het projectvoorstel, kan de hoogte van het subsidiebedrag worden aangepast, na voorafgaande goedkeuring door de minister of zijn afgevaardigde. Meerkosten op het vlak van investeringskosten kunnen volledig in aanmerking komen. Meerkosten op het vlak van personeelskosten, werkingskosten en externe prestaties kunnen in aanmerking komen tot maximaal 20 % van het in de subsidiebeslissing vastgelegde bedrag per rubriek.

Aanpassingen, schrappingen en verschuivingen van de kostenposten tijdens de uitvoering van het project die het maximaal vastgelegde subsidiebedrag niet overschrijden, zijn toegelaten, mits deze functioneel verantwoord worden.

Art. 19. Als het project wordt beëindigd voor alle projectstappen uit het projectvoorstel zijn uitgevoerd, maar er wel een eindrapport en eindafrekening wordt opgemaakt, komen alle effectief gemaakte kosten in aanmerking voor subsidiëring. Als het project voortijdig wordt stopgezet zonder eindrapport en eindafrekening, vervalt de subsidiebelofte.

Afdeling 4. — Zwerfvuil- en sluikestortbeleid

Art. 20. De plaatsing van afvalbakken of andere recipiënten ter voorkoming van zwerfvuil in het kader van een dossier openbare netheid komt in aanmerking voor subsidiëring. Het maximaal subsidieerbare bedrag per afvalbak, plaatsingskosten inbegrepen, bedraagt :

- 1° voor straatafvalbakken : 4 euro per liter inhoud met een maximum van 600 euro per afvalbak;
- 2° voor recipiënten specifiek voor sigarettenpeuken : 100 euro per recipiënt;
- 3° voor recipiënten specifiek voor hondenpoep : 200 euro per recipiënt.

De subsidies voor deze investeringen worden als volgt uitbetaald :

- 1° tot 70 % van de toegezegde subsidie bij de indiening van de vorderingsstaten en de eindafrekening;
- 2° tot 100 % van de toegezegde subsidie na de voorlegging en goedkeuring van het eindrapport van het dossier openbare netheid.

Art. 21. Diverse voorzieningen ter ondersteuning van het zwerfvuil- en sluikestortbeleid in het kader van een project openbare netheid komen in aanmerking voor subsidiëring. Voorbeelden van voorzieningen zijn camera-installaties, afvalcontainers voor het afzonderlijk bijhouden van ingezameld sluikestort en zwerfvuil met het oog op een betere monitoring ervan, afvalzuigers, kleine handstofzuigers/-bladzuigers en bladblazers. Veegwagens komen niet in aanmerking voor subsidies.

Het maximaal subsidieerbare bedrag voor een gemeente is 10.000 euro per begonnen schijf van 25.000 inwoners, toebehoren en omkaderende maatregelen inbegrepen.

De subsidies voor deze investeringen worden als volgt uitbetaald :

- 1° tot 70 % van de toegezegde subsidie bij de indiening van de vorderingsstaten en de eindafrekening;
- 2° tot 100 % van de toegezegde subsidie na de voorlegging en goedkeuring van het eindrapport van het project openbare netheid.

Afdeling 5. — Ondersteuning van lokale besturen

Art. 22. Taken waarvoor verenigingen van steden en gemeenten in het vigerend uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval zijn aangeduid als trekker, komen in aanmerking voor subsidiëring. De subsidiëring betreft de werkings- en personeelskost in zoverre die rechtstreeks verbonden is aan de uit te voeren actie. De subsidieerbare periode is de tijd die, conform het uitvoeringsplan nodig is om de actie uit te voeren. Uitbetaling per jaar is mogelijk.

Afdeling 6. — Voorvergistingsinstallaties

Art. 23. Het algemene subsidiepercentage voor voorvergistingsinstallaties bedraagt 20 % op de netto investering, exclusief btw, met een maximum van 1.500.000 euro per installatie. Jaarlijks kan maximaal 1.500.000 euro vastgelegd worden voor de subsidiëring van voorvergistingsinstallaties.

Art. 24. De voorvergistingsinstallaties die voor een gft-composteerinstallatie worden opgezet, komen in aanmerking voor subsidiëring. De subsidieerbare materie omvat alle infrastructuurwerken en uitrustingswerken die noodzakelijk zijn om een bedrijfsklare installatie te realiseren.

Afdeling 7. — Asbestafbouwbeleid

Art. 25. Impulsprojecten in het kader van het asbestafbouwbeleid komen in aanmerking voor subsidiëring waarbij de projectdoelstelling zich situeert bij projecten en voorzieningen voor de ophaling aan de bronlocatie van asbesthoudende materialen. De totale subsidieerbare kosten omvatten de stortkosten en de inzamelkosten.

Het subsidiepercentage bedraagt maximaal 90 % van de totale subsidieerbare kosten (exclusief btw), begrensd tot maximaal 160 euro/ton asbestcement afval voor de dossiers ingediend uiterlijk 31 december 2018. Voor aanvragen ingediend vanaf 1 januari 2019 bedraagt het subsidiepercentage maximaal 75 %.

Voor het begrotingsjaar 2017 kunnen de stortkosten als subsidieerbare deelkost onder de vorm van projectversnellingssteegoeden reeds voor de effectieve inzameling ingediend worden tot uiterlijk 1 december 2017. De subsidiëring van deze deelkost bedraagt het volledige bedrag, exclusief btw, met een maximum van 65 euro/ton.

Afdeling 8. — Slotbepalingen

Art. 26. De ontwerpdocumenten die naar de bevoegde administratie zijn gestuurd voor de inwerkingtreding van dit besluit, worden afgehandeld volgens de bepalingen die geldig waren op het tijdstip van de indiening van de aanvraag.

Art. 27. Het ministerieel besluit van 22 mei 2014 houdende vaststelling van nadere regels voor de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lagere besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd wordt opgeheven.

Art. 28. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 15 oktober 2017.

Brussel, 12 oktober 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,
J. SCHAUVLIEGE

Algemene richtlijn bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2004, gewijzigd door de besluiten van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 en 12 mei 2017, en het ministerieel besluit van 12 oktober 2017 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lokale besturen worden uitgevoerd.

Inhoud

1	Inleiding	
2	Algemene berekeningswijze	
2.1	Algemene informatie	
2.2	Aanvraagprocedure	
2.3	Samenstelling dossiers	
2.3.1	Ontwerpdossier	
2.3.2	Gunningsdossier	
2.3.3	Einddossier	
3.	Subsidieerbare materie en bijzondere bepalingen	
3.1	Preventie en selectieve inzameling van afvalstoffen	
3.1.1	Voorzieningen voor thuis-en wijkcompostering	
3.1.2	Investerings die leiden tot het duurzaam beheer van materialen	
3.1.3	Huis-aan-huisinzameling en brengsystemen	
3.1.4	Recyclageparken van diverse aard	
3.1.5	Voorzieningen voor het afvalbeheer van specifieke afvalstromen	
3.2	Innovatie projecten	
3.2.1	Omschrijving	
3.2.2	Lokale besturen en eventuele partners	
3.2.3	Procedure	
3.3	Zwerfvuil- en sluikestortbeleid	
3.3.1	Afvalbakken of andere recipiënten	
3.3.2	Voorzieningen ter ondersteuning van zwerfvuil- en sluikestortbeleid	
3.4	Ondersteuning van lokale besturen	
3.5	Voorvergistingsinstallaties	
3.6	Asbestafbouwbeleid	
4	Consequenties ingevolge een subsidiebelofte	

1 Inleiding

Deze algemene richtlijn vervangt de richtlijn die gevoegd was bij het ministerieel besluit van 22 mei 2014. Deze richtlijn is van toepassing vanaf 1 september 2017.

Met behulp van deze richtlijn worden onder meer de volgende aspecten nader toegelicht:

- De **manier waarop de subsidie wordt berekend**. Zo kan bijvoorbeeld een proportionele factor mee in rekening gebracht worden voor het aandeel van de privésector in een intergemeentelijke vereniging bij het subsidiëren van een verwerkingsinstallatie;
- Het **toepasselijke percentage** en de periode waarover deze blijven gelden;
- De **vooropgestelde voorzieningen, minimum aantallen of bijzondere bepalingen** om in aanmerking te kunnen komen voor subsidiëring. De richtinggevende opsommingen zijn als niet limitatief te aanzien. Indien een of meerdere van de in de opsomming voorziene onderdelen geen deel uitmaken van de opdracht betekent dit op zich nog niet dat er geen subsidie kan bekomen worden. Verder is er bijvoorbeeld voor compostvaten een minimaal aantal eenheden per bestelling vermeld. De bedoeling is hier om, via het opleggen van een minimum aantal, de aanvragen van de gemeenten zoveel mogelijk te bundelen via de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarbij ze zijn aangesloten of de provincie waarbinnen ze gelegen zijn. De minimum aantallen zijn richtinggevend waarvan onder bepaalde omstandigheden mits grondige motivatie kan worden afgeweken. Mits akkoord van de gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, kunnen ook provincies een bundeling maken van subsidiedossiers om de minimum aantallen te halen;
- De **procedure en subsidieerbare bedragen** in het kader van **projectsubsidies**.

Deze richtlijn is als volgt opgevat:

- In hoofdstuk 2 van deze richtlijn worden de modaliteiten weergegeven die van toepassing zijn op alle te subsidiëren items (zoals deze vermeld in deel 3);
- Daarna worden de algemene voorwaarden vermeld per groep, hetzij deze voor preventie en selectieve inzameling van afvalstoffen (deel 3.1), hetzij voor innovatieve projecten (deel 3.2), hetzij voor zwerfvuil- en sluikstortbeleid (deel 3.3), hetzij voor ondersteuning van lokale besturen (deel 3.4), hetzij voor voorvergistinginstallaties (deel 3.5), hetzij voor asbestafbouwbeleid (deel 3.6);
- Bij de omschrijving van het te subsidiëren item worden de modaliteiten bepaald die alleen gelden voor het betrokken item (bijvoorbeeld het maximaal subsidieerbare bedrag en de vooropgestelde voorzieningen);
- Op het einde van de richtlijn (hoofdstuk 4) wordt verder nog gewezen op de consequenties die het verkrijgen van een subsidie met zich meebrengt. Zo mag bijvoorbeeld een installatie die met subsidie werd gebouwd, niet vervreemd worden binnen de aangegeven afschrijvingstermijnen.

2 Algemene berekeningswijze

Het subsidiebedrag wordt als volgt berekend:

$$S = I * s * C1 * C2$$

Hierbij betekent:

S: het te ontvangen subsidiebedrag.

I: het subsidiebaar bedrag. M.a.w. het **netto bedrag** van de investering of projectkost (zonder BTW) dat in aanmerking wordt genomen voor subsidiëring (de subsidie kan afgebakend worden zowel qua materie als qua bedrag).

s: het subsidiepercentage dat op datum van de aanvraag toepasselijk is op het betrokken item.

C1: een coëfficiënt die de verhouding weergeeft van de aanvoercapaciteit (1) die voorzien is ten behoeve van huishoudelijke of ermee gelijkgestelde afvalstoffen ten opzichte van de geïnstalleerde capaciteit.

C2: indien de aanvraag gebeurt op initiatief van openbare besturen in combinatie met privé ondernemingen, dan is een coëfficiënt toe te passen die de verhouding (2) weergeeft van het aandeel van de openbare besturen binnen het geheel van de investering.

(1) De aanvoer- en de geïnstalleerde capaciteit zijn te staven aan de hand van respectievelijk berekeningsnota's, langlopende overeenkomsten met betrekking tot de aanvoer,...

(2) Hiertoe is een schriftelijke verklaring voor te leggen bij de indiening van het dossier en ook telkens deze verhouding mocht wijzigen tijdens de afschrijvingstermijn.

De concrete afbakening van de subsidieerbare materie en de maximaal subsidieerbare bedragen zijn vermeld bij deel 3 houdende de omschrijving van de subsidieerbare materie en de bijzondere bepalingen.

2.1 Algemene informatie

Voor alle dossiers met betrekking tot een subsidieaanvraag, waarbij de wetgeving overheidsopdrachten moet worden gevolgd, wordt ongeacht het bedrag bij voorkeur geopteerd voor de openbare procedure, hetzij bij voorkeur open aanbestedingen voor infrastructuur of bouwkundige werken, hetzij open offerteaanvragen voor leveringen en elektromechanische uitrusting. Voor voorvergistingsinstallaties kan de procedure van de concurrentiedialoog worden gevolgd. Het gebruik van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking wordt alleen toegestaan voor investeringen lager dan 85.000 euro, exclusief BTW. De minimum bepalingen van de wetgeving overheidsopdrachten, bijvoorbeeld omtrent het minimum aantal te contacteren leveranciers, zijn hierbij strikt na te leven. De aan te schrijven leveranciers of aannemers moeten vermeld worden in het ontwerp dossier dat aan de OVAM ter goedkeuring wordt voorgelegd. De briefwisseling met de aangeschreven leveranciers moet bezorgd worden. Er wordt gestreefd naar minstens drie rechtsgeldige regelmatige inschrijvingen.

De opsplitsing in percelen gebeurt meestal volgens een opdeling in een bouwkundig gedeelte en de diverse uitrustingen. Voor recyclageparken gebeurt deze bijvoorbeeld als volgt:

- Perceel 1: infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur (portiershuisje);
- Perceel 2: containers;
- Perceel 3: KGA-opslag;
- Perceel 4: perscontainer;
- Perceel 5: weegbrug en bijhorigheden (diftar) of ander registratiesysteem.

Samenvoeging van percelen is mogelijk indien er voldoende garanties zijn voor een goede uitvoering en een goede prijszetting.

Op vraag van de OVAM moet bijkomende toelichting of bijkomende detailinformatie verschaft worden in de verschillende stadia van het dossier. Deze kan dienen om na te gaan of het dossier overeenstemt met de doelstellingen van het Vlaamse milieubeleid of met de wetgeving inzake overheidsopdrachten.

2.2 Aanvraagprocedure

De OVAM verleent subsidies via een aantal procedures. Elke procedure bestaat uit een verschillend aantal fasen die elkaar chronologisch opvolgen. Welke procedure u moet volgen en welke stukken het dossier moet bevatten, wordt bepaald door de aard en de kostprijs.

Het algemene principe van de procedure voor de aanvragen voor investeringssubsidies is vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2004 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lagere besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, het laatst gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2017.

2.3 Samenstelling dossiers

Alle hierna vermelde documenten zijn in te dienen in één exemplaar. Het is noodzakelijk dat de documenten steeds ondertekend zijn door de hiertoe gemachtigde persoon. Ook een digitale versie moet ter beschikking gesteld worden. In de loop van 2018 zal volledig worden overgeschakeld naar een digitale brievenbus. De OVAM zal daarvoor nog voor de nodige instructies zorgen.

2.3.1 Ontwerpdossier

Algemeen

Bij alle ontwerpdossiers moeten volgende documenten toegevoegd worden (genummerd volgens opsomming):

- Aanvraagformulier: een model aanvraagformulier vindt u op de website van OVAM;
- Goedkeuring door de initiatiefnemer (met vermelding van ramingsprijs, gunningswijze en hoeveelheid). Dit document moet gedateerd en ondertekend zijn;
- Gedetailleerde raming (ingevuld op de samenvattende meetstaat/inventaris van het inschrijvingsbiljet). Dit document moet gedateerd en ondertekend zijn. Indien relevant maakt u zelf reeds een opsplitsing tussen subsidieerbaar en niet subsidieerbaar;
- Een ondertekende en gedateerde verklaring met opgave van het rekeningnummer waarop de subsidiebedragen zijn te storten. Indien het rekeningnummer zou wijzigen voordat alle betalingen zijn gebeurd, moet het bestuur de subsidiërende overheid hiervan in kennis stellen via een soortgelijke verklaring;
- Voor provincies: het akkoord van alle betrokken gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden om via de provincie een subsidiedossier in te leiden.

Het is belangrijk de goedkeuring van de minister of de gemachtigde ambtenaar af te wachten alvorens in aanbesteding te gaan, zo niet vervalt het recht op subsidie. Veranderingen aan het bestek na goedkeuring van het ontwerpdossier door de minister moeten, alvorens over te gaan tot publicatie van het bestek, opnieuw ter goedkeuring aan de OVAM worden voorgelegd in volgende gevallen:

- het subsidieerbare bedrag wijzigt;
- het voorwerp van de opdracht wijzigt substantieel.

Investeringsubsidies

Voor investeringsubsidies moeten volgende documenten toegevoegd worden:

- Lastenboek + plannen;
- Samenvattende meetstaat/inventaris, opgesplitst in subsidieerbaar en niet subsidieerbaar, en, indien van toepassing, volgens het subsidiepercentage;
- Verantwoordingsnota: voor sommige van de items, bijvoorbeeld in het geval van voorzieningen voor preventie en het duurzaam beheer van materialen (zie 3.1.2), is een nota voor te leggen met betrekking tot de meer algemene projectomkadering van de vooropgestelde investering. De OVAM bepaalt nader de gegevens die minimum deel zullen uitmaken van deze nota.

Overige

De te volgen procedure en in te sturen documenten inzake innovatieve projecten staat uitvoerig beschreven in punt 3.2.2 van deze algemene richtlijn.

De te volgen procedure en in te sturen documenten inzake asbestafbouw staat uitvoerig beschreven in punt 3.6 van deze algemene richtlijn.

Voor volgende subsidieaanvragen moeten ook volgende documenten toegevoegd worden:

Mobiele mini-recyclageparken

- Beschrijving van het project, hoe wordt het mobiel minirecyclagepark vormgegeven, in te zamelen stromen, communicatie, inzet van personeel,...;
- Opgave van de locaties waar het mobiel minirecyclagepark zal ingezet worden;
- Opgave van het aantal keren dat het mobiel minirecyclagepark de twee komende jaren zal ingezet worden.

Het starten van een bijkomende selectieve inzameling

- Een beschrijving van de opzet van de bijkomende selectieve inzameling: met welk doel, onder welke voorwaarden (o.a. prijs), met welke opvolging,...;
- Een beschrijving van de communicatiemiddelen die ingezet zullen worden om de burgers te informeren;
- Opgave van het inwonersaantal van het gebied dat met de bijkomende selectieve inzameling bediend zal worden;
- Het geschatte aantal ophaalpunten in het gebied dat bediend zal worden.

2.3.2 Gunningsdossier

De documenten die voorgelegd moeten worden bij indienen van het **gunningsdossier**, worden duidelijk vermeld in het ministerieel besluit betreffende de goedkeuring van het ontwerp-dossier.

2.3.3 Einddossier

De documenten die voorgelegd moeten worden bij indienen van het **einddossier**, worden duidelijk vermeld in de goedkeuringsbrief betreffende de goedkeuring van het gunningsdossier.

3. Subsidieerbare materie en bijzondere bepalingen

3.1 Preventie en selectieve inzameling van afvalstoffen

3.1.1 Voorzieningen voor thuis-en wijkcompostering

Omschrijving

Vaten of opstellingen geschikt voor thuiscompostering. Toebehoren van compostvaten zoals o.a. keukenemmers, compoststarters en reserveonderdelen kunnen niet in aanmerking genomen worden voor subsidiëring. Beluchtingsstokken komen echter wel in aanmerking voor subsidiëring. Beluchtingsstokken zijn immers een belangrijk middel om het thuiscomposteren zo optimaal mogelijk te laten verlopen. De vaten kunnen verschillende volumes hebben. Ook andere systemen zoals bakken of vaten voor versnelde compostering (o.a. wormenbakken,...), komen in aanmerking.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbare bedragen:

- Compostvaten: 80 euro/m³;
- Compostopstellingen van meer dan 500 l: 50 euro/m³;
- Bakken of vaten voor versnelde compostering: 20 euro/stuk.

Minimumaantal per subsidieaanvraag:

- Compostvaten: 1000 stuks;
- Compostopstellingen van meer dan 500 liter: 500 stuks;
- Bakken of vaten voor versnelde compostering: 100 stuks.

3.1.2 Investerings die leiden tot het duurzaam beheer van materialen

Diverse aankopen en investeringen in het kader van een duurzaam afvalvoorkomingsproject, het afvalbeheer van specifieke afvalstromen en voorzieningen voor het duurzaam beheer van materialen of het bevorderen van een circulaire economie komen in aanmerking voor subsidiëring. Onder deze categorie gaat het om aankopen en investeringen die deel uitmaken van een specifieke aanpak of project dat in dienst staat van het afvalpreventiebeleid, selectieve inzameling of de bevordering van de circulaire economie. Het kan daarbij gaan om: chipkaarten, registratiekaarten, badges, terminals, registratieapparatuur, soft- en hardware, containers, persen, compactoren, infrastructuur of bepaalde voorzieningen die nodig zijn voor het sluiten van materiaalkringlopen of de circulaire economie in het algemeen.

Bij de indiening van de subsidieaanvraag moet een gedetailleerde beschrijving van het project worden gevoegd waar de investering deel van uitmaakt. Dit omvat alle noodzakelijke informatie op basis waarvan de OVAM kan oordelen over de beleidsmatige opportuniteit (doelstellingen, stappenplan, doelgroepen, actoren, co-financiers van het hele of deel van het project, opvolging, rapportering, totale kostprijs, kosten/baten analyse,...). Het project als zodanig wordt niet gefinancierd, wel het investeringsluik. Indien het wenselijk is dat het volledige project wordt ondersteund, overweeg dan subsidie aan te vragen onder de regeling voor "innovatieve projecten", zie deel 3.2.

De kosten voor plaatsing van bepaalde onderdelen van het project in eigen beheer worden niet in aanmerking genomen voor subsidiëring. Huurcontracten, onderhoudscontracten, sensibilisering en communicatiecampagnes, (deel)onderzoekscontracten komen evenmin in aanmerking voor subsidiëring. Ook het door co-financiers gedragen deel van het project wordt

niet gesubsidieerd.

Voorbeelden van projecten kunnen zijn: het testen van een nieuwe selectieve inzamelwijze of van een bijkomende afzonderlijk in te zamelen afvalfractie dan minimaal bepaald in het vigerende Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen. Inzamelingen gericht op specifieke doelgroepen, zoals het voorzien van een inzameling van de inhoud van chemische toiletten van caravans, de inzameling van afvalstoffen van schippers op bepaalde aanlegplaatsen, ... komen eveneens in aanmerking.

Wijze van uitbetaling:

- Tot 70% van de toegezegde subsidie bij het indienen van de vorderingstaten en de eindafrekening;
- Tot 100% van de toegezegde subsidie na voorlegging en goedkeuring van het eindrapport van het duurzame afvalpreventieproject door de OVAM.

Bijzondere bepalingen voor dit item

- Minimum bedrag per subsidieaanvraag: Een dossier moet een minimale netto-investering bevatten van 5.000 euro.
- De OVAM kan de opportuniteit omtrent het verlenen van de toelage onderzoeken aan de hand van een verantwoordingsnota waaruit moet blijken dat het project voldoende omkaderd is en past binnen een breder perspectief van een preventiebeleid.

3.1.3 Huis-aan-huisinzameling en brengsystemen

3.1.3.1 Huis-aan-huisinzameling

In het kader van het subsidiebesluit zijn recipiënten voor selectief huis-aan-huis in te zamelen afvalstoffen alleen nog subsidieerbaar indien ze onderdeel vormen van een diftar-systeem zoals verder wordt gepreciseerd (punt 3.1.4.1). De mogelijkheid tot subsidiëring geldt in dit geval, naast deze voor selectief in te zamelen afvalstoffen zoals bijvoorbeeld gft-afval, eveneens voor de container voor de restfractie. Indien geen nieuwe containers worden aangekocht zijn desgevallend ook de aanpassingskosten aan bestaande containers ten behoeve van het diftar-systeem subsidieerbaar.

De kosten voor de huis aan huis inzameling van huishoudelijk afval kunnen doorgerekend worden in een combinatie van een vaste en variabele aanrekening aan de burger:

- Vaste kosten kunnen doorgerekend worden in een vast tarief, zoals de huurprijs van een container. Ze kunnen ook variabel aangerekend worden door ze te integreren in het tarief voor een afvalzak, in een tarief per aanbieding, een tarief per kilogram. Deze kosten kunnen echter ook aangerekend worden in een forfaitaire afvalbelasting;
- De variabele kosten van het ingezamelde afval worden in de mate van het wenselijke doorgerekend in het variabel tarief in functie van de hoeveelheid en de aard van het afval.

Berekening van de subsidie

Recipiënten en identificatiemogelijkheden voor bedrijfsafval worden niet betoelaagd.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbare bedragen:

- 17euro per recipiënt ongeacht de inhoud in liter;
- 3 euro per identificatiemogelijkheid met inbegrip van plaatsing;
- 40.000 euro voor het plaatsen van een beladingssysteem op een vrachtwagen nodig voor een

systeem van gewichtsdiftar. De aanschaf van een vrachtwagen zelf komt niet in aanmerking.

Minimumaantal per subsidieaanvraag:

Basisuitrusting voor 7000 aansluitpunten.

Wijze van uitbetaling:

- Tot 70% van de toegezegde subsidie bij het indienen van de vorderingsstaten en de eindafrekening;
- Tot 100% van de toegezegde subsidie na voorlegging en goedkeuring van de gevraagde detailinformatie verkregen via het diftar-systeem na werking van het systeem gedurende twee volledige kalenderjaren.

De gevraagde detailinformatie wordt nader bepaald in de subsidiebeslissing van het ontwerp dossier. Deze detailinformatie omvat:

- Aantal aansluitingspunten (gezinnen, bedrijven...);
- Aantal fracties;
- Detail van opgehaalde hoeveelheden huishoudelijk afval, hieraan gelijkgesteld, vergelijkbaar bedrijfsafval;
- De gehanteerde tarieven;
- Socio-economische gegevens;
- Definitief contantbelastingsreglement.

Vooropgestelde voorzieningen:

De hiernavolgende technische beschrijvingen zijn de tot nu toe meest gebruikelijke. Gelet op de snelle technologische evoluties inzake elektronica zijn andere uitvoeringen in de toekomst mogelijk. Het concept daarentegen blijft ongewijzigd. Volgende voorzieningen worden hiermee bedoeld:

- Het aansluitpunt.
Met een aansluitpunt wordt bedoeld een adres van een gezin of een of meerdere personen waar huishoudelijk afval wordt geregistreerd en getarifeerd.
- Het recipiënt.
Hier worden bedoeld de (ophaal)containers die nodig zijn voor de verschillende fracties van de huishoudelijke of hiermee gelijkgestelde afvalstoffen (restfractie, gft-afval, groenafval, papierafval,...).
- Identificatie van het recipiënt.
De identificatie kan gebeuren door een sticker met DOT- of barcode of aan de hand van een elektronische chip. Dit laat toe een aantal gegevens te registreren, zoals het adres van de aanbieder, type container, type afval (fractie), datum en tijdstip van lediging. Bij de ophaling wordt de code of sticker gelezen zodat op een gedetailleerde manier kan bijgehouden worden hoeveel afval elke burger heeft aangeboden.
- Soft- en hardware voor opslag en verwerking van gegevens.
De gemeten gegevens worden opgeslagen in een boordcomputer op de vrachtwagen. In de software op het centrale station is de mogelijkheid voorzien om overzichten te vragen van de geregistreeerde informatie en om rechtstreeks te factureren.

3.1.3.2 Brengsystemen

Definiëring subsidieerbare brengsystemen

Het betreft zowel ondergrondse, gedeeltelijk ondergrondse als bovengrondse brengsystemen. Het verschil met mini-recyclageparken is dat ze een onbemand volwaardig alternatief vormen voor

de gebruikelijke huis-aan-huisinzameling en deze eventueel volledig of gedeeltelijk kunnen vervangen vanaf hun ingebruikname.

Beleidsmatige beperkingen

In een dichtbevolkte omgeving moeten ze kort bij de bewoning gelegen zijn. Zelfs voor mensen die minder goed te been zijn, moeten ze eenvoudig en snel bereikbaar zijn. Ze moeten tevens passen in het ruimtelijk landschap. Ze passen in een duurzame en milieuvriendelijke mobiliteitsaanpak of verhelpen een probleem van gebrek aan opslagruimte of voor de ophalers sterk hinderlijke ruimtelijke ordening of tijdsbenutting.

In toeristische zones, bijv. aan de kust, bieden ze een oplossing voor de toeristen en tweede verblijvers die hun afvalstoffen willen wegbrengen op de dag van het vertrek. Bovendien bieden ze een oplossing voor de zwerfvuilproblematiek die ontstaat door meeuwen die afvalzakken openpikken.

Binnen het huidige marktaanbod worden in hoofdzaak volgende systemen aangeboden:

- Bovengrondse containers, containers die voor meer dan de helft ondergronds zijn, containers die op het inwerpgedeelte na volledig ondergronds zijn.
- Bovengrondse en gedeeltelijk bovengrondse containers moeten passen in de ruimtelijke omgeving en zodanig ontworpen zijn dat ze voldoende beschermd zijn tegen vandalisme en ander gedrag dat de openbare netheid in gedrang brengt, zoals sluikestorten, wildplassen, graffiti,...

Beschrijving volledig ondergrondse containers:

- Uitneembare container.
Een uitneembare container bestaat uit een mantelput in beton, metaal of kunststof, die in een in de grond gegraven gat wordt geplaatst. Hierin bevindt zich een metalen of kunststof opslagcontainer met een gebruikelijke inhoud van 3, 4 of 5 m³. De container wordt geleidigd door hem in zijn geheel met een hydraulische kraan uit de mantelput te tillen. Door compartimentering kunnen verschillende fracties ingezameld worden. De diverse compartimenten worden via onafhankelijk van elkaar te openen bodems geleidigd. Bij een variant van dit systeem wordt het afval opgevangen in grote zakken i.p.v. een container. Bij de lediging tilt de kraanarm de draagzak omhoog.
- Container met pneumatische lediging.
Deze bestaat uit een ondergrondse verticale stortkoker met onderaan een zuiger en een toevoerleiding voor perslucht. Het afval wordt vanuit de buizen met behulp van de met perslucht omhoog gebrachte zuiger verwijderd en in de ophaalwagen geleidigd.
- Ondergronds + diftar.
Hierbij is de inwerpzuil van een toegangssysteem voorzien. Het principe bestaat hierin dat de toegang tot de inwerpzuilen eerst ontgrendeld moet worden alvorens men het afval erin kan dumpen. Het openen van de inwerpzuilen gebeurt overwegend elektronisch, bijvoorbeeld met een chipkaart of een elektronische identiteitskaart.

Brengsystemen moeten aangepast worden aan de in te zamelen fracties. Ze zijn zodanig ontworpen en ingericht dat ze ontwijkgedrag tegen gaan.

- Bijv. in een container voor papier en karton kan je geen niet-gevouwen kartonnen dozen gooien.
- In een container voor glas heb je een ronde opening met een beperkte diameter en/of een smalle brede spleet. Je kan hier geen grote gevulde dozen of kratten ingooien.

Brengsystemen met diftar

Omschrijving

De brengsystemen kunnen uitgerust worden met een toegang- of registratiesysteem. Dit laat toe de hoeveelheid afval per gebruiker of per groep van gebruikers te meten en overeenkomstig te tarifieren. Dit geldt zowel voor gewichts- als volumesystemen, zowel bovengronds als gedeeltelijk bovengronds als ondergronds.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbaar bedrag per recipiënt voor een volume-diftarsysteem of een systeem met identificatie van de aanbieder, plaatsingskosten inbegrepen: 8.000 euro per recipiënt.

Maximaal subsidieerbaar bedrag per recipiënt voor een gewichts-diftarsysteem plaatsingskosten inbegrepen: 12.000 euro per recipiënt.

Het subsidiebedrag wordt berekend op het eigen aandeel van het investeringsbedrag: subsidies die via andere kanalen verkregen werden (bijv. voor containers glas) worden bijgevolg in mindering gebracht.

Wijze van uitbetaling:

De subsidies worden op dezelfde wijze uitbetaald als vermeld onder punt 3.1.3.1. De gevraagde detailinformatie wordt nader bepaald in de subsidiebeslissing van het ontwerp dossier. In praktijk zal dit minstens het volgende betreffen:

- Een beschrijving van het toegepaste systeem;
- Een goedgekeurd belastingsreglement dat ten laatste bij het eindafrekeningsdossier wordt voorgelegd;
- Aantal gezinnen en aantal inwoners die gebruik maken van het systeem;
- Aantal fracties;
- Detail van ingezamelde hoeveelheden afval per fractie;
- De gehanteerde tarieven;
- De wijze waarin de locatie van het brengsysteem past in de in het MB vooropgestelde criteria, inbegrepen een plan van de inplantingsplaats(en) en de omgeving daarrond.

Brengsystemen zonder diftar

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbaar bedrag: 4.000 euro per recipiënt (plaatsingskosten inbegrepen).

Het subsidiebedrag wordt berekend op het eigen aandeel van het investeringsbedrag: subsidies die via andere kanalen verkregen werden (bijv. voor containers glas) worden bijgevolg in mindering gebracht;

De gevraagde detailinformatie wordt nader bepaald bij de subsidiebeslissing van het ontwerp dossier. In praktijk zal dit minstens het volgende betreffen:

- Een beschrijving van het toegepaste systeem;
- Aantal gezinnen en aantal inwoners die gebruik maken van het systeem;
- Aantal fracties;
- De wijze waarin de locatie van het brengsysteem past in de in het MB vooropgestelde criteria inbegrepen een plan van de inplantingsplaats(en) de omgeving rond de inplantingsplaatsen.

De subsidies worden volledig uitbetaald als alle opgevraagde documenten in de subsidiebeslissing van het ontwerp-dossier en/of gunningsdossier zijn bijgevoegd en overeenkomstig de doelstellingen van het verstrekken van de subsidie bevonden.

3.1.3.3 Het starten van een bijkomende selectieve inzameling

Lokale besturen in een groenregio die voor het eerst op (een deel van) hun grondgebied starten met een gft-inzameling met als doel hun restafvalcijfers te doen dalen, kunnen zowel beroep doen op de subsidies voorzien onder artikel 4 (AR 3.1.3.1) voor de aankoop en uitrusting van diftar-recipienten voor huis-aan-huisinzameling als op een startsubsidie gedurende twee jaar. Om een voldoende daling van de restafvalcijfers mogelijk te maken moet de nieuwe selectieve inzameling minstens gestart worden op 75% van het grondgebied. Dit kan eventueel wel stapsgewijs opgezet worden.

Het is bijgevolg aangewezen dossiers in te dienen per aparte gemeente of aparte cluster van gemeenten in functie van de verwachte realisatietermijn bijv. binnen de 2 jaar. De 75% van het grondgebied geldt dan alleen voor die aparte gemeente of cluster van gemeenten en niet voor het volledige werkingsgebied van de intercommunale.

Het maximaal subsidieerbare bedrag betreft 4 euro/bediende inwoner/jaar.

Na één jaar werking is een tussentijdse uitbetaling voor het eerste jaar mogelijk. Bij de tussentijdse rapportage zijn volgende gegevens noodzakelijk:

- Facturen of andere bewijzen van de gemaakte kosten die in aanmerking komen voor artikel 5. Een historiek van de gebeurtenissen in het jaar waarover de tussentijdse afrekening wordt ingediend;
- Een beschrijving hoe de kwaliteit van het ingezamelde gft wordt opgevolgd en resultaten van uitgevoerde kwaliteitsmetingen;
- Desgevallend het toegepaste contantbelastingsreglement voor gft;
- Indien men loonkosten inbrengt een overzicht van de tijdbesteding van de personen waarvan de lonen ingebracht worden, zodat kan geverifieerd worden dat deze kosten alleen aan deze bijkomende selectieve inzameling of de sensibilisering toewijsbaar zijn;
- Verifieerbare loonstaten.

Alleen kosten specifiek toe te wijzen aan de nieuwe selectieve inzameling komen in aanmerking. Een lokaal bestuur dat opteert voor een beladingsstelsel, diftar-recipienten en identificatiemogelijkheden, gesubsidieerd onder artikel 4 van het ministerieel besluit kan deze kosten niet meer inbrengen voor subsidiëring via dit artikel.

Het doel is het restafvalstoffencijfer van het lokale bestuur te laten dalen. Om deze reden worden kosten gemaakt om de participatiegraad bij de bevolking te verhogen nadrukkelijk ondersteund. Alle sensibiliseringskosten die specifiek toe te wijzen zijn aan deze bijkomende selectieve inzameling, komen in aanmerking. Bij de eindrapportage voor de uitbetaling moet het participatiepercentage van het aantal potentiële ophaalpunten in het oorspronkelijk afgebakende doelgebied op dat ogenblik minstens 50% van de bediende ophaalpunten bedragen. Bij de eindrapportage is het noodzakelijk om de volgende gegevens aan te leveren:

- De participatiegraad van het aantal potentiële ophaalpunten in het doelgebied;
- Facturen of andere bewijzen van de gemaakte kosten die in aanmerking komen voor artikel 5. Een historiek van de gebeurtenissen in de 2 jaar waarover de eindafrekening wordt ingediend;
- Een beschrijving hoe de kwaliteit van het ingezamelde gft wordt opgevolgd en de resultaten van de uitgevoerde kwaliteitsmetingen;
- Desgevallend het toegepaste contantbelastingsreglement voor gft;

- Indien men loonkosten inbrengt een overzicht van de tijdbesteding van de personen waarvan de lonen ingebracht worden zodat kan geverifieerd worden dat deze kosten alleen aan deze bijkomende selectieve inzameling of de sensibilisering toewijsbaar zijn;
- Verifieerbare loonstaten.

Volgende kosten worden niet aanvaard als kosten die in aanmerking komen voor de berekening van 4 euro/inwoner/jaar:

- **Kosten die reeds gesubsidieerd zijn via artikel 4 van het ministerieel besluit;**
- Kosten voor huur van gebouwen of ruimtes, of plaatsing van gebouwen voor het personeel van het lokaal bestuur;
- Kosten voor personeelsuitrusting die niet eenduidig toe te wijzen is aan de nieuwe inzameling (bijv. laptops, desktops, telefoons, smartphones, i-pads, andere kantoorinrichting,...);
- Telecommunicatiefacturen (internet, telefoonrekeningen,...).

3.1.4 Recyclageparken van diverse aard

3.1.4.1 Diftar-recyclageparken van lokale besturen en hun uitrusting

Tarieven

Bij de invoering van diftar op recyclageparken moeten er minstens twee verschillende tarieven toegepast worden en moeten één of meerdere fracties van het huishoudelijk afval afzonderlijk belast worden. Een louter toegangsgeld dat betaald moet worden per bezoek en verder los staat van de hoeveelheid en de specifieke fractie, beantwoordt niet aan het principe 'de vervuiler betaalt'. Alleen dit is onvoldoende om van een diftar-systeem te kunnen spreken.

Maatregelen om het aantal verkeersbewegingen dat veroorzaakt wordt door het wegbrengen van afvalstoffen naar het recyclagepark te beperken, zijn aanvaardbaar. Dat kan o.a. gebeuren door voor niet betalende stromen het aantal gratis bezoeken te beperken. Voor niet betalende stromen moeten evenwel minimum 10 bezoeken per jaar volledig gratis zijn.

Fracties waarvoor een aanvaardingsplicht geldt en waarvoor sectoren instaan voor het vergoeden van de kosten van inzameling en recyclage, en kga, moeten steeds gratis aangeboden kunnen worden. De positieve fracties of de fracties waarvoor de verwerkingskosten en transport niet ten laste van de gemeente zijn, moeten gratis aangeleverd kunnen worden. Een beperking van het aantal gratis bezoeken per jaar is hier wel aanvaardbaar.

Voor asbest en asbestcement moet een minimum hoeveelheid (per jaar) gratis kunnen aangeleverd worden en moet de aanvoer zoveel mogelijk worden gefaciliteerd. Dit minimum betreft 200 kilogram per gezin per jaar of 1 m³ per gezin per jaar of 10 asbestcementplaten per gezin per jaar. Bovenop dit minimum kan een tarief aangerekend worden.

Meting van de hoeveelheden

De toegang tot het recyclagepark kan worden gereguleerd via een badge. Op grond van de badge kunnen de gemeenten ook nog de aard en de hoeveelheid afval registreren en verrekenen en de aangevoerde hoeveelheid afval per tijdseenheid regelen en controleren. Een ander veel gebruikt systeem voor identificatie werkt met elektronische identiteitskaarten.

Indien gelijkaardige bedrijfsafvalstoffen op het recyclagepark aanvaard worden, moet het registratiesysteem toelaten de totale hoeveelheid niet met huishoudelijk vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen van KMO's te registreren op basis van een gewogen hoeveelheid en de totale

kost die dit bedrijfsafval voor de gemeente betekent, aan de bedrijven te factureren. De juiste boekhoudkundige en contractuele maatregelen moeten hiervoor genomen zijn door het lokaal bestuur.

Gewichtsdiftar geeft een zeer objectieve methode van aanrekenen. Een correcte meting van een hoeveelheid afval die gebracht wordt, kan gebeuren met één of twee weegbruggen. Nadelen zijn het ruimtebeslag op recyclageparken en de omslachtigere afhandeling (dubbele weging). Het eventueel voorzien van meerdere weegbruggen om een snellere afhandeling bij piekaanvoer te realiseren, moet inzake kosten-baten worden afgewogen met langere openingstijden van het recyclagepark.

Bij **volumediftar** is het belangrijk dat de volumemeting gebeurt op een correcte en representatieve manier. Dat kan bijv. gebeuren met containerbeladingsystemen met volumemeting op basis van een gestandaardiseerd recipiënt of via meting met een geijkt meetinstrument. Metingen gebaseerd op een schatting door de containerparkwachter, of systemen waarbij het toegepaste tarief niet rechtstreeks op de concrete hoeveelheid afval wordt berekend maar bijv. op basis van de grootte van het voertuig waarmee het wordt aangevoerd (zodat eenzelfde hoeveelheid afval naargelang het geval verschillend wordt getarifeerd) voldoen niet aan de voorwaarden voor een objectief en rechtvaardig diftar-systeem en komen niet in aanmerking voor subsidie.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Wijze van uitbetaling:

De subsidies worden uitbetaald in fasen op dezelfde manier zoals vermeld onder punt 3.1.3.1. De gevraagde detailinformatie wordt nader bepaald bij de subsidiebeslissing van het ontwerpdocument. In praktijk zal dit minstens het volgende betreffen:

- Een beschrijving van het toegepaste systeem;
- Een goedgekeurd contantbelastingsreglement;
- Aantal bezoekers (gezinnen, bedrijven);
- Aantal fracties;
- Detail van ingezamelde hoeveelheden huishoudelijk afval, hieraan gelijkgesteld, vergelijkbaar en ander bedrijfsafval;
- De gehanteerde tarieven die uiterlijk bij de vorderingsstaten of de eindafrekening worden meegedeeld;
- Socio-economische gegevens (aard van de bedrijven en gezinnen).

Vooropgestelde voorzieningen:

Met toegang- en registratiecontrolesystemen kunnen volgende onderdelen bedoeld worden:

- Slagbomen aan in- en uitgang;
- Een identificatiepaal of elektronisch oog;
- Eén of meerdere weegbruggen of een containerbeladingsysteem met registratie en gewicht- of volumemeting;
- Hardware en software voor opslag en verwerking van gegevens. De gemeten gegevens worden opgeslagen in een computer in het portiershuisje. In de software is de mogelijkheid voorzien om overzichten te vragen van de geregistreerde informatie en om rechtstreeks te factureren;
- Badges.

Infrastructuurwerken en uitrusting op diftar-recyclageparken

Infrastructuurwerken op en de uitrusting van diftar-recyclageparken nodig om huishoudelijk afval en het vergelijkbaar bedrijfsafval op een efficiënte manier te verzamelen en te sorteren om hergebruik en recyclage mogelijk te maken.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbare bedragen:

- Infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur: 90 euro per m², met een maximum van 2000 m² verharde oppervlakte per pakket.
Dit zijn alle noodzakelijke werken en leveringen om toegang te krijgen tot het terrein, het terrein te betreden en receptie-infrastructuur te plaatsen zoals de grond- en nivelleringswerken, drainerings- en rioleringswerken, wegsignalisatie en verlichting, keerwanden, halfopen overkappingen, bezaaiing- en beplantingswerken, omheining van het terrein, 2 toegangspoorten, aanleg van water-, telefoon- en elektriciteitsleidingen, de afvoer van het hemel- en sanitair water,...;
Voorzieningen voor de tijdelijke opslag van afvalstoffen: maximum 240 m³ per aangevraagd pakket.
Dit zijn alle noodzakelijke containers om de verschillende fracties te sorteren. Deze containers kunnen niet ingezet worden voor fracties waarop een aanvaardingsplicht van toepassing is (verwijzing website OVAM). Bij de aanvraag moet duidelijk vermeld worden voor welke fracties de containers zullen worden ingezet. Het subsidiebedrag wordt berekend op het eigen aandeel van het investeringsbedrag: subsidies die via andere kanalen verkregen werden (bijv. voor containers pmd, glas en papier en karton), worden bijgevolg in mindering gebracht;
- Opslagruimte voor KGA met een maximum van 40 m² verharde en overdekte oppervlakte per pakket dat voldoet aan de VLAREM-reglementering (niet voor mini-recyclageparken - zit daar vervat in de 20 m³ voor tijdelijke opslag);
- Persinstallatie, compactoren of andere toestellen die het afval verkleinen of het volume ervan reduceren, met uitzondering van hakselaars voor het verhakselen van groenafval, één per pakket (niet voor mini-recyclageparken).

Vooropgestelde voorzieningen en quotum:

- De hierboven vermelde voorzieningen per onderdeel zijn niet limitatief maar gelden wel als richtinggevende opsomming van vooropgestelde voorzieningen om te ressorteren onder de term "diftar-recyclagepark" in de zin van dit subsidiebesluit;
- Gemeenten van minder dan 7.500 inwoners hebben recht op één pakket, overeenkomstig de hierboven vermelde onderdelen van een diftar-recyclagepark;
- Voor de andere gemeenten mag per schijf van 7.500 inwoners één pakket worden aangevraagd hetzij als nieuw diftar-recyclagepark hetzij als uitbreiding en omvorming van een bestaand recyclagepark tot een diftar-recyclagepark. Rekening houdende met het nog resterende inwonersequivalent mogen evenwel verschillende pakketten in één aanvraag samengebracht worden;
- Ook wordt rekening gehouden met de eerder ontvangen subsidies;
- De uitrusting en de infrastructuur ten behoeve van vergelijkbaar bedrijfsafval afkomstig van kmo's, die in meer worden voorzien in combinatie met een nieuw of bestaand gemeentelijk diftar-recyclagepark, komen eveneens in aanmerking voor subsidiëring. Deze subsidies worden verleend in meer ten opzichte van het normaal vooropgestelde equivalent en stemmen overeen met één pakket per 15.000 inwoners;
- Hogervermelde regulering geldt alleen als richtinggevend in die zin dat gemeenten zoals bijvoorbeeld kustgemeenten en anderen die aantonen dat ze bijvoorbeeld een belangrijke toeristische activiteit hebben, een overeenkomstige verhoging kunnen verkrijgen t.o.v. het vermelde quotum.

3.1.4.2 Mini-recyclageparken (vaste en mobiele)

Zowel vaste als mobiele mini-recyclageparken komen in aanmerking voor subsidies. Mini-recyclageparken focussen zich op stromen die niet huis-aan huis of via een brengsysteem op korte afstand worden ingezameld, maar die toch frequent bij burgers kunnen vrijkomen. In een mini-recyclagepark worden kleine hoeveelheden ingezameld, te beperken tot die hoeveelheden die te voet of met de fiets kunnen aangebracht worden. Dit geldt zowel voor mini-recyclageparken die alleen niet betalende fracties inzamelen, als parken die ook betalende fracties inzamelen. Indien ze betalende fracties inzamelen moet dit aan dezelfde tarieven gebeuren als in het recyclagepark waar de inwoners van het lokaal bestuur toegang toe hebben. Indien het betalende fracties betreft die ook huis-aan-huis ingezameld worden, moet de inzameling via het mini-recyclagepark aan dezelfde tarieven gebeuren als die gelden voor de huis-aan-huisinzameling.

Er moet steeds nagegaan worden of het mini-recyclagepark voldoet aan de regelgeving van het VLAREM. Een mini-recyclagepark dat betalende fracties inzamelt, moet zich ook houden aan de bepalingen opgenomen in bijlage 5.1.4 van het VLAREMA om in aanmerking te komen voor betoelaging.

Vaste mini-recyclageparken

Een vast mini-recyclagepark kan bemand zijn, maar ook onbemand als er alleen niet betalende fracties worden ingezameld. In dit geval moet de toegang verleend worden via een identificatiesysteem. In een vast mini-recyclagepark moeten meerdere afvalstromen selectief ingezameld worden, minstens tweederde van de stromen, ingezameld via dit recyclagepark worden niet huis-aan huis ingezameld.

Een lokaal bestuur mag zoveel mini-recyclageparken inzetten als noodzakelijk geacht om te komen tot een betere selectieve inzameling.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbare bedragen:

- Infrastructuurwerken en receptie-infrastructuur: 120 euro per m², met een maximum van 150 m² oppervlakte.
Dit zijn alle noodzakelijke werken en leveringen om het mini-recyclagepark te exploiteren, om toegang te voorzien, eventuele receptie-infrastructuur te plaatsen, camerabewaking, omheining,...
- Voorzieningen voor de tijdelijke opslag van recycleerbare afvalstoffen: maximum 20 m³.
De voorzieningen voor de tijdelijke opslag van afvalstoffen betreffen bij mini-recyclageparken eerder bigbags of andere kleine recipiënten om afvalstoffen in op te slaan en geen met een vrachtwagen te verplaatsen containers.
- Ook andere items noodzakelijk voor een conforme en degelijke uitbating van een vast mini-containerpark zijn subsidieerbaar als ze niet vallen onder een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

Mobiele mini-recyclageparken

Mobiele mini-recyclageparken worden betoelaagd op basis van een maximaal bedrag per dag dat ze ingezet worden gedurende twee jaar. Door hun specifieke aard is het aangewezen om tussen te komen in de startkosten en de kosten voor bekendmaking ervan, eerder dan in de concrete aankoop van materiaal voor een mobiel recyclagepark.

In een mobiel mini-recyclagepark worden meerdere afvalstromen tegelijk selectief ingezameld. Minstens tweederde van de stromen ingezameld via een mobiel mini-recyclagepark worden niet huis-aan-huis ingezameld. Een mobiel mini-recyclagepark is in zijn geheel mobiel en is nooit een verzameling van afzonderlijke containers zoals een plaats waar bijvoorbeeld een textielcontainer en twee glasbollen staan.

Een mobiel mini-recyclagepark moet bemand zijn.

In tegenstelling tot een vast minirecyclagepark heeft een lokaal bestuur geen behoefte aan een groot aantal verschillende mobiele miniparken. Daarom wordt maximum 1 mobiel park per begonnen schijf tot 100.000 inwoners gesubsidieerd. Een minimale inzet van 5 dagen het eerste werkingsjaar en 10 dagen het tweede werkingsjaar is een vereiste om in aanmerking te komen voor subsidie.

Zowel materiële als andere kosten (sensibilisering, personeel, ...) komen in aanmerking om de kosten aan te tonen.

Bij de eindrapportage van een mobiel recyclagepark is het noodzakelijk om de volgende gegevens aan te leveren:

- Het aantal dagen het eerste werkingsjaar en het aantal dagen het tweede werkingsjaar dat het mobiel recyclagepark effectief ingezet werd;
- De participatiegraad van de bevolking aan het mobiel recyclagepark door een overzicht van het aantal bezoekers per dag van inzet en de fracties die het meest aangebracht werden;
- Een overzicht van tijdbesteding van de personen waarvan de loonkosten ingebracht worden, specifiek gerelateerd aan het inzetten van het mobiel recyclagepark;
- Facturen van materiële en sensibiliseringskosten die specifiek verbonden zijn aan het mobiel recyclagepark;
- Verifieerbare loonstaten.

Kosten die niet rechtstreeks kunnen gelinkt worden aan het mobiele recyclagepark, worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van de dagvergoeding voor de inzet.

3.1.5 Voorzieningen voor het afvalbeheer van specifieke afvalstromen

3.1.5.1 Voorzieningen voor de inzameling van dierenkrengen

Omschrijving

Het afvalbeheer in het Vlaamse Gewest bestaat uit een basis dienstverlening overeenkomstig de bepalingen van het vigerende uitvoeringsplan voor huishoudelijke afvalstoffen. Daarnaast zijn er een aantal specifieke afvalstoffen die een bijzondere infrastructuur vereisen omwille van hun aard en samenstelling en die niet in elke gemeente worden ingezameld. Het inzamelen van krengen en dierlijk afval, zoals krengen van verkeerslachtoffers en overleden huisdieren, kan in een intergemeentelijk samenwerkingsverband georganiseerd worden. Hiervoor moet een specifieke milieuvergunning bekomen worden. Het inzamelen van dergelijke afvalstoffen moet gebeuren in een koelcontainer en de afvoer moet gebeuren naar een specifieke vergunde verwerkingsinstallatie.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Vooropgestelde voorzieningen:

Eén koelinstallatie per intergemeentelijk samenwerkingsverband of per 100.000 inwoners.

3.1.5.2 Voorzieningen die een alternatief vormen voor wegtransport

Omschrijving

Inzake transport van afvalstoffen betekent een steeds groter wordende verwerkingscapaciteit per installatie, die bovendien in vele gevallen steeds verder van het punt van inzameling gesitueerd is, dat alternatieven voor wegtransport een oplossing kunnen zijn voor het steeds intensievere wegtransport. De containers die gebruikt worden voor trein- of watertransport en die gemakkelijk van een type transport naar een ander type transport kunnen overgeladen worden, zijn merkkelijk duurder in aankoop. Het zijn alleen dergelijke containers waarvoor subsidies verleend worden. Vaak moeten de lokale besturen daarbij over meerdere sets van containers beschikken: één bij de laadplaats, één bij de losplaats, één tijdens het transport en een reserveset. Er worden geen subsidies verleend voor de aanleg van laad- en loskaden en gebouwen, voor laad- en loskranen, voor treinwagons,... Een perscontainer of persinstallatie om het gebruik van de containers te optimaliseren, komt wel in aanmerking voor subsidie.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Maximaal subsidieerbaar bedrag:

Een aanvraagdossier omvat minimaal 20 containers of één persinstallatie.

Beleidsmatige beperking:

Een ontwerp dossier voor transport over water wordt door de OVAM beoordeeld in samenwerking met de beheerder van de betreffende waterweg. Er worden slechts subsidies verstrekt in functie van de goedkeuring van een ingediend dossier en in functie van de beschikbare budgetten bij de beheerder van de betreffende waterweg.

3.2 Innovatieve projecten

3.2.1 Omschrijving

In tegenstelling tot welomschreven investeringen en initiatieven die passen bij een optimaal beheer van afvalstoffen, zoals vermeld in de andere hoofdstukken van deze richtlijn, is niet gedefinieerd wat innovatieve projecten moeten inhouden. Het is een open categorie voor de ondersteuning van projecten die leiden tot een nieuw of beduidend vernieuwend proces, dienst of product met een positieve bijdrage aan de totstandkoming van een circulaire economie, door een kwalitatieve of kwantitatieve vermindering van het materiaalengebruik of -verbruik. Via nieuwe beleidsmaatregelen, relevant onderzoek of praktische oplossingen dragen de resultaten van het project, direct of indirect, op korte of iets langere termijn, bij aan de (inter)gemeentelijke uitdagingen met uitstraling naar de rest van Vlaanderen. Het innovatieve karakter kan zich op verschillende manieren uiten, al dan niet in combinatie. Onderstaande opsomming is niet-limitatief:

- Thema- en onderwerpkeuze: welke (nieuwe) uitdagingen pakt het project op, binnen welke overkoepelende problematiek?
- Circulaire strategieën: in welke mate kan het project inspelen op de nood aan het sluiten van kringlopen, door herstel, deelmodellen, product-dienstcombinaties, hergebruik, symbiose van (rest)stromen, refurbishment, remanufacturing, ecodesign? Evengoed kan (betere) recyclage, selectieve inzameling, logistieke optimalisatie en/of gedragsbeïnvloeding en communicatie aan bod komen;
- Partnerschappen en procesmanagement: innovatie kan zitten in vormen van samenwerking, het aangaan van (ongebruikelijke) coalities, het aanspreken of betrekken van nieuwe doelgroepen, aandacht besteden aan (sociale) inclusie, participatie en reflectie op de eigen rol(len);

- (Praktijk)experimenten: testen van een relatief nieuw beleidsidee, dienst of technologie;
- Haalbaarheidsonderzoek: een maatregel, technologie of aanpak doorlichten en evalueren;
- Toepassing of opschaling van relatief nieuwe oplossingen;
- Investerings in specifieke infrastructuur of werken voor zover niet overlappend met punt 3.1.2.

De subsidieregeling voor innovatieve projecten is bedoeld als een aanvulling op de bewezen recepten in het afvalstoffenbeheer op lokaal, intergemeentelijk of regionaal niveau en een open uitnodiging om een stap verder te gaan en nieuwe ervaringen op te doen, zonder bestaande best practices in het Vlaamse afvalstoffenbeheer te negeren. De inhoudelijke onderwerpkeuze van een innovatief project is met opzet niet afgebakend, juist om de ruimte te geven aan de behoeften en vindingrijkheid van lokale besturen die zich willen inzetten voor circulaire initiatieven of een vernieuwend afvalstoffenbeheer. Ter illustratie geven we hier enkele voorbeelden op basis van enkele afgeronde of lopende projecten:

- Stad Antwerpen - FashionFlows: een gerichte dialoog met de modesector en het brede publiek, praktijkgerichte acties en experimenten trekken de circulaire mode vanuit Antwerpen op gang.
- Kortrijk - licht als dienst: de nieuwe verlichting van de stadbibliotheek opent het pad naar product-dienst-combinaties voor lokale besturen.
- AJOIN - Aalst Carnaval: het carnaval van de toekomst, duurzaam en met oog voor de volledige materiaalketen en gerelateerde economische activiteiten.
- Gent - ZAWENT-systeem voor een gemeentelijk gebouw: zero afvalwater, energie- en nutriëntenterugwinning in de gemeentelijke gebouwen in het nieuwe stadsdeel 'Oude Dokken'.
- Brugge - Innovatie voor de reductie van voedselverlies in de zorgsector: innovatieve tools, participatie en goede voorbeelden uit het buitenland verminderen het voedselverlies in de zorgsector.
- IGO – Een consumptie- en sorteerscan voor kwetsbare huishoudens: een consumptie- en sorteerscan betreft kwetsbare groepen bij het thema duurzame consumptie en sorteren en draagt bij tot het sluiten van de materialenkringloop.
- IVM – Recyclageparken van de toekomst: een optimale inzameling en verwerking van afval en materiaalstromen transformeert recyclageparken tot de materialenparken van de toekomst.
- IVVO - Reductie van voedselverliezen in het restafval bij kleinere producenten: hoe selectieve inzameling van organisch keukenafval bij kleine horeca een haalbare kaart wordt.

De bovenstaande onderwerpen houden geen enkele belofte in voor de selectie van toekomstige projecten.

3.2.2 Lokale besturen en eventuele partners

Het initiatief voor een projectvoorstel gaat uit van lokale besturen. Dit zijn zowel gemeenten, gemeentebedrijven, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, verenigingen van steden en gemeenten, provincies en provinciebedrijven. Als u niet zeker bent of uw organisatie onder de definitie van een lokaal bestuur valt, bespreek dit dan met de OVAM.

De actieve samenwerking met andere partners is aan te moedigen. Afhankelijk van de grootte of intensiteit van de uitdaging zal een bepaalde mate van samenwerking nodig zijn. Op basis van de ervaringen is de samenwerking met andere gemeenten of steden, lokale vzw's, sociale economie en de kringloopsector niet ongebruikelijk. Ook kan het nodig zijn om professionele begeleiding van een externe partij in te schakelen of onderzoeksorganisaties of specifieke experts te betrekken. Samenwerking kan het project een uitgesproken meerwaarde verlenen. Wat partners betreft, maken we het volgende onderscheid:

- volwaardige projectpartners die actief betrokken zijn bij de uitvoering en in aanmerking (willen) komen voor een deel van de subsidie tegen reële kosten. Deze partners moeten ook formeel instemmen met de projectopzet en hun rol erin;
- externe prestaties die worden ingehuurd conform de wetgeving overheidsopdrachten;
- de doelgroep(en) en overige stakeholders in het project. De medewerking van deze partners heeft geen impact op de begroting van het project, maar kan wel cruciaal zijn voor het inhoudelijk welslagen van het project.

3.2.3 Procedure

Projectvoorstel

Alles begint met een goed idee. Een lokaal bestuur ontwikkelt, geïnspireerd door de uitdagingen en kansen in de circulaire economie, projectideeën die relevant zijn in haar lokale of bovenlokale context. Het is mogelijk om in deze fase bij de OVAM af te toetsen wat de waarde van het idee is, voordat een definitief projectvoorstel wordt ingediend. De OVAM treedt graag in dialoog om ideeën te kennen en eventueel mee te denken over de doorgroei naar een inhoudelijk volgroeid en definitief projectvoorstel. In deze oriënterende fase kan het ook nuttig zijn om andere subsidiemogelijkheden die de OVAM beheert, te overlopen. Dit aanbod is vrijblijvend en geen voorafname op de selectie van het projectvoorstel of een definitieve beslissing over het toekennen van de subsidie.

Een rijp projectidee krijgt vorm met een projectvoorstel. Een projectvoorstel omvat, in voldoende detail:

1. de administratieve gegevens van de projectaanvrager;
2. een beschrijving van het project met de aanleiding, doelstelling(en), een overzichtelijk stappenplan van de geplande acties en de daaraan gekoppelde uitvoeringstermijnen; de partners die betrokken zijn bij het project, en de afspraken over hun inbreng en de taakverdeling. Het projectvoorstel kan slechts worden ingediend wanneer alle partners zich achter het voorstel scharen. Dit wordt geformaliseerd door het gemeenschappelijk ondertekenen van het projectvoorstel of in de vorm van een brief, contract of overeenkomst;
3. de beoogde effecten op het vlak van materialengebruik en -verbruik, de globale milieuwinst en de bijdrage aan de transitie naar een circulaire economie;
4. een beschrijving van het innovatieve karakter van het project;
5. het potentieel aan leerervaringen voor Vlaanderen en het lokaal bestuur;
6. een financieel overzicht met een raming van de totale kosten (en opbrengsten) van het project en indien van toepassing, een specificatie van het deel van het project waarvoor een subsidie aangevraagd wordt, de wijze waarop het totale project gefinancierd wordt, de eigen inbreng en eventuele andere subsidies of financieringsbronnen.

De OVAM stelt een sjabloon ter beschikking voor de indiening van het projectvoorstel.

Wanneer indienen?

Het bespreken van (prille) projectideeën is niet aan een specifieke datum gebonden. De OVAM staat hier in principe altijd open voor. Ook het indienen van projectvoorstellen is formeel gezien gedurende het volledige jaar mogelijk, maar om de indiening en behandeling van voorstellen te stroomlijnen, zal er jaarlijks via de OVAM-communicatiekanalen minimaal één oproep gedaan worden met een deadline. De frequentie van de oproep hangt af van de hoeveelheid projecten die al zijn ingediend, en de beschikbare budgetten.

Het projectvoorstel wordt ondertekend en met de juiste bijlage(n), schriftelijk of elektronisch ingediend bij de OVAM.

Hoeveel bedraagt de subsidie?

Er is geen minimum of maximumbedrag opgelegd per project, maar de OVAM moet rekening houden met de beschikbare kredieten voor subsidies, vastgelegd in de begroting van de Vlaamse overheid.

Het algemene subsidiepercentage bedraagt 50% van de door de OVAM aanvaarde projectkosten. Tenminste 50% van de kosten wordt gedekt door eigen financiering of andere bronnen. Als eigen financiering geldt ook het inbrengen van tijd en personeel.

Met behulp van een sjabloon, stelt de indiener een begroting op van de kosten (gekoppeld aan de acties, inzet van mensen, organisaties, planning enz.) en eventuele opbrengsten. De OVAM onderzoekt vervolgens welke projectkosten in aanmerking komen voor subsidiëring. De tabel hierna geeft een overzicht van de aanvaardbare kosten. Op basis van deze tabel wordt een gedetailleerde projectbegroting bij het projectvoorstel gevoegd.

Overzicht van de aanvaardbare kosten en de informatie in de eindafrekening		
kostenpost	informatie bij projectvoorstel	informatie in de eindafrekening
<p>Directe loonkosten Hieronder worden alleen loonkosten van het personeel van het lokaal bestuur en eventuele partner(s) in het project begrepen.</p> <p>De aanvaardbare loonkosten worden begrensd tot de directe brutosalarissen, met inbegrip van vakantiegeld, eindejaarspremie en de wettelijk verplichte werknemers- en werkgeversbijdragen, maaltijdcheques en bijdragen voor de groepsverzekering.</p> <p>Overheadkosten, vervoerskosten en opleidingskosten komen niet in aanmerking voor subsidiëring.</p>	<p>Lonen en eventuele extralegale voordelen van de projectmedewerkers moeten ingeschat worden.</p> <p>Loonfiches ter staving van de ingeschatte loonkost moeten op verzoek voorgelegd kunnen worden.</p> <p>Er kan een verklaring worden gevraagd over de correctheid van de extralegale voordelen.</p> <p>Er moet ingeschat worden hoeveel mandagen nodig zijn voor het project.</p>	<p>De reële loonkosten per persoon moeten gerapporteerd worden, waarbij de link gelegd wordt met de ingezette personeelsmiddelen (prestatietabel).</p> <p>Loonfiches moeten op verzoek ter verantwoording voorgelegd worden.</p>
<p>Werkings- en investeringskosten Hieronder vallen alle netto-investeringen en andere uitgaven die rechtstreeks en uitsluitend gelinkt zijn aan het project en die aangetoond kunnen worden met facturen of onkostennota's.</p> <p>Investeringen die vallen onder een van de andere categorieën of voorzieningen zoals besproken in deze richtlijn, komen voor subsidiëring in aanmerking volgens de desbetreffende modaliteiten.</p> <p>Wat betreft de investeringskosten die deel uitmaken van een</p>	<p>De verschillende kosten moeten worden gemotiveerd, met specifieke aandacht voor de meerkosten van een innovatieve investering, indien van toepassing.</p>	<p>Voor de verslaggeving moeten de reëel gemaakte kosten opgelijst worden. Als er grote verschillen zijn met de goedgekeurde begroting, moeten die toegelicht worden.</p> <p>De bewijsstukken van de gemaakte kosten (facturen of onkostennota's) moeten bij de eindafrekening gevoegd worden.</p> <p>Documentatie van eventuele aanbestedingsprocedures wordt op verzoek toegevoegd.</p>

<p>innovatief project, komen alleen de meerkosten die specifiek gelinkt zijn aan innovatie in aanmerking. Die meerkosten worden bij het projectvoorstel in kaart gebracht.</p> <p>Btw-kosten komen niet in aanmerking.</p>		
<p>Externe prestaties Hieronder vallen prestaties die door derden geleverd worden ten voordele van het project, bijvoorbeeld studiekosten en opdrachten of diensten in onderaanneming.</p>	<p>Er moet een motivatie bij het projectvoorstel gevoegd worden met vermelding van de reden voor de externe prestatie, de inschatting van aantal mandagen, en het overzicht van de kosten.</p>	<p>Voor de verslaggeving moeten de reëel gemaakte kosten voor externe prestaties opgelijst worden. Als er grote verschillen zijn met de initiële begroting, moeten die toegelicht worden.</p> <p>De bewijsstukken van de gemaakte kosten (facturen) moeten bij het financiële eindverslag gevoegd worden. Eventuele documentatie rond aanbestedingsprocedures worden op verzoek toegevoegd.</p>
	<p>Vermeld eventuele financiële opbrengsten in het project.</p>	<p>Vermeld eventuele financiële opbrengsten in het project.</p>

We lichten hier de belangrijkste punten toe:

- Alleen kosten direct gelinkt aan het project komen in aanmerking voor subsidiëring. Deze kosten omvatten de volgende 4 rubrieken: directe loonkosten, werkingskosten, investeringskosten en externe prestaties, exclusief BTW.
- Onder **directe loonkosten** worden loonkosten begrepen van het eigen personeel van het lokaal bestuur en eventuele projectpartner(s) . De aanvaardbare loonkosten worden begrensd tot directe brutosalariissen, met inbegrip van vakantiegeld, eindejaarspremie en de wettelijk verplichte werknemers- en werkgeversbijdragen, maaltijdcheques en bijdragen voor groepsverzekering. Per personeelslid dat aan het project zal meewerken wordt de jaarlijkse voltijdse personeelskost (in euro), inclusief de hogergenoemde extralegale voordelen opgelijst en dit voor de verschillende projectjaren. De brutoloonkost moet steeds worden uitgedrukt als een 100% tewerkstelling. Dit kan je doen door de reële brutoloonkost te delen door het tewerkstellingspercentage. Dit is niet de bezettingsgraad op het project. Dit wordt aangegeven door het aantal mandagen dat op het project zal gewerkt worden. Een voltijdse tewerkstelling bedraagt (standaard) 220 mandagen.
Volgens onderstaande formule wordt per projectmedewerker die betrokken is bij het project, de loonkost berekend:
$$\frac{\text{jaarlijkse voltijdse personeelskost (in euro)} * \text{aantal mandagen in het project}}{220}$$

Een voorbeeld: X werkt deeltijds (50%) en zijn brutoloonkost = 30.000 euro/jr. Dan wordt de totale brutoloonkost = 30.000/50% = 60.000 euro.
Indien deze persoon voltijds op het project werkt (=bezettingsgraad), moeten er jaarlijks 110 mandagen gerapporteerd worden.
- Overheadkosten, vervoerskosten (vergoedingen voor regulier woon-werkverkeer) en opleidingskosten komen niet in aanmerking voor subsidiëring. Eventuele reiskosten die noodzakelijk zijn in het kader van het project worden mogelijks geaccepteerd als werkingskost.

- **Werkingskosten** omvatten alle uitgaven van de projectpartners die rechtstreeks en uitsluitend gelinkt zijn aan het project en die aangetoond kunnen worden met facturen of onkostennota's. Het gaat hier om uitgaven die niet vallen onder de wetgeving overheidsopdrachten, of diensten die via de regeling van de aanvaarde factuur kunnen worden ingekocht.
- Voor **investeringskosten** zijn er drie mogelijkheden:
 - o Indien het project de facto alleen een investeringsuitgave beoogt, moet ten eerste bekeken worden of het niet valt onder een van de andere categorieën van deze richtlijn, of dat het aangeraden is om gebruik te maken van artikel 3 van het ministerieel besluit. Zoals beschreven in punt 3.1.2, wordt een lokaal bestuur in staat gesteld investeringen te doen in "diverse voorzieningen" in het kader van een duurzaam afvalstoffen- en materialenbeheer. Minimum netto-investering bedraagt 5.000 euro. Maximaal 50% van de investering kan worden gesubsidieerd. De procedurele behandeling kan in dit geval iets anders zijn dan bij innovatieve projecten. Aarzel niet om dit te bespreken met de OVAM.
 - o Indien de investering onderdeel is van een breder innovatief project en artikel 3 van het ministerieel besluit wordt van toepassing geacht, worden de procedures optimaal op elkaar afgestemd. Ook hier geldt dat de minimum netto-investering 5.000 euro bedraagt en maximaal 50% van de investering kan worden gesubsidieerd.
 - o Indien de investering onderdeel is van een breder innovatief project, maar artikel 3 niet toepassing kan zijn, is het nog altijd mogelijk dat tot 50% van de meerkost die gepaard gaat met het innovatieve karakter van de investering, wordt gesubsidieerd. In het projectvoorstel moet een inschatting gemaakt worden van de meerkosten door innovatie ten opzichte van een reguliere investering. Ter illustratie: indien de investering het zetten van een gebouw volgens de principes van dynamisch bouwen betreft, kan de hoofdmoot van de investering (het bouwen van een gebouw) niet vallen onder artikel 3. De meerkosten van het dynamisch bouwen ten opzichte van een klassiek gebouw kunnen echter wel in kaart worden gebracht en ingebracht worden als kosten. Deze meerkosten komen in aanmerking voor subsidiëring. Deze meerkosten worden door de projectaanvrager ingeschat op basis van de beschikbare state-of-art informatie en bij het projectvoorstel gevoegd.
- Onder **externe prestaties** vallen prestaties die door derden geleverd worden ten voordele van het project, zoals studiekosten, specifieke expertise of procesbegeleiding, opdrachten in onderaanneming. "Derden" zijn andere dan de primaire begunstigde of de secundaire begunstigde(n) die hetzij bij naam, hetzij via een algemene omschrijving worden aangeduid in de subsidiebeslissing. De inzet van externe prestaties moet in het projectvoorstel opgenomen worden, met een motivatie voor de reden voor de externe prestatie en een inschatting van het aantal mandagen en de kosten.
- Bij investeringskosten en de aanbesteding van externe prestaties moet de wetgeving overheidsopdrachten gevolgd worden.
- Alleen kosten die gemaakt werden na de subsidiebeslissing (goedkeuring) van het project door de minister, komen in aanmerking voor subsidiëring.
- In het projectvoorstel en de begroting kan worden gevraagd om een gedeelte van de subsidie tussentijds uit te betalen, mits dit gekoppeld wordt aan het behalen van duidelijke mijlpalen. De modaliteiten waaronder een deel van de subsidie kan worden uitbetaald, wordt vastgelegd in de subsidiebeslissing. Een tussentijdse afrekening is mogelijk indien de bewijsstukken van de vorderingen van het project (inhoudelijke elementen, alsook facturen, nota's, overzicht gepresteerde mandagen enz.) beschikbaar zijn.

Beoordeling projectvoorstellen

Een expertencommissie beoordeelt de projectvoorstellen. De expertencommissie wordt samengesteld uit twee experts van de OVAM en telkens één expert uit de volgende organisaties:

1. het Kenniscentrum Vlaamse Steden;

2. de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw;
3. de Koepel van Milieuondernemers in de Sociale Economie vzw;
4. de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen vzw;
5. het Agentschap voor Binnenlands Bestuur – Team Stedenbeleid;
6. het departement Omgeving;
7. Go4Circle vzw.

De OVAM zit de commissie voor en zorgt voor het secretariaat en de verslaggeving.

Deze commissie maakt de afweging van de projectvoorstellen aan de hand van volgende criteria. Het is mogelijk dat bijkomende informatie of een mondelinge toelichting nodig is om het projectvoorstel te beoordelen.

<ul style="list-style-type: none"> • potentieel aan verwachte effecten op het vlak van materialengebruik en -verbruik 	30 punten
<ul style="list-style-type: none"> • innovatief karakter van het project, het potentieel aan leerervaringen voor Vlaanderen en het lokaal bestuur: 	30 punten
<ul style="list-style-type: none"> • concrete uitvoerbaarheid van het project 	10 punten
<ul style="list-style-type: none"> • opschaalbaarheid of reproduceerbaarheid van het project naar andere lokale besturen 	10 punten
<ul style="list-style-type: none"> • passend binnen de beleidsprioriteiten van de Vlaamse overheid met betrekking tot afvalstoffen- en materialenbeheer en de transitieprioriteit circulaire economie 	10 punten
<ul style="list-style-type: none"> • globale milieuwinst, win-win situatie voor andere leefmilieudomeinen 	10 punten

Als richtsnoer ontvangt de aanvrager uiterlijk 2 maand na het verstrijken van de deadline het gemotiveerde advies van de expertencommissie.

Een score < 50/100 moet worden opgevat als een ongunstige beoordeling. Het project zal niet verder in behandeling worden genomen.

Een score van > 70/100 is een (zeer) positieve beoordeling. Het projectvoorstel zal met een begeleidende nota en het positief advies van de OVAM voorgelegd worden aan de minister, bevoegd voor het leefmilieu, via de Inspectie van Financiën. De minister neemt de uiteindelijke beslissing over de toekenning van de subsidie en de hoogte ervan. De OVAM informeert de aanvrager over de uiteindelijke beslissing van de minister. Er wordt gestreefd naar een definitieve beslissing binnen 2 maanden na de beoordeling.

Voor projecten met een score 50 <> 70/100 behoudt de OVAM het recht om de verdere behandeling van het project af te laten hangen van aanpassingen en verbeteringen aan het projectvoorstel en de relatie met andere projecten. Het is mogelijk dat het projectvoorstel niet of met uitstel wordt voorgelegd aan de minister.

Indien er in het lopende jaar niet voldoende financiële middelen/subsidies beschikbaar zijn, wordt een projectvoorstel met gunstig advies in het volgende begrotingsjaar voor goedkeuring aan de minister voorgelegd. Dit voorstel heeft voorrang op later ingediende projectvoorstellen.

Uitvoering en opvolging

Project- en stuurgroep

Om het innovatieve karakter en de kwaliteit van de projecten te verzekeren, worden de projecten opgezet via een actieve samenwerking tussen een lokaal bestuur, eventuele andere partners en de OVAM. De actieve samenwerking tussen de OVAM en het lokaal bestuur moet ervoor zorgen dat Vlaanderen met deze projecten stappen zet richting het sluiten van materialenkringlopen en dat er maximaal sprake is van leerervaringen bij het uitvoeren van het project, zowel voor het lokale bestuur als voor de Vlaamse overheid.

Een projectgroep die minstens bestaat uit vertegenwoordigers van het lokaal bestuur en de OVAM, volgt het project op tijdens de uitvoering. De projectgroep buigt zich onder meer over volgende aspecten:

- de uitvoering van de verschillende stappen zoals vermeld in het projectvoorstel;
- keuzes in de uitvoeringsfase die leiden tot grote aanpassingen in de projectopzet, moeten functioneel verantwoord kunnen worden. Indien de projectperiode verschuift, moet dit ook inzichtelijk zijn;
- de samenwerking tussen de verschillende partners;
- het leertraject;
- de controle op de uitvoering.

De intensiteit van de samenwerking met de OVAM wordt in onderling overleg bepaald.

Communicatie

Elk project moet voldoende aandacht besteden aan de communicatie met doelgroepen, bredere stakeholders of de buitenwereld. Uiteraard verschilt de mate van communicatie sterk naargelang de aard en doelstelling. Tijdens de uitvoering van het project wordt een communicatiefiche opgemaakt, die als basis dient voor communicatieactiviteiten zoals de voorstelling van het project op de website van de OVAM. Het geeft ook aan waarover na afloop van het project kan gepubliceerd worden.

Financiële kwesties tijdens de uitvoering

Als er meerkosten zijn ten opzichte van de projectbegroting, moeten die gemotiveerd worden. Alleen als die meerkosten noodzakelijk zijn voor het welslagen van het project en niet te voorzien waren bij het projectvoorstel, kan de hoogte van het subsidiebedrag worden aangepast, na voorafgaande goedkeuring door de minister of zijn afgevaardigde. Meerkosten op het vlak van investeringskosten kunnen volledig in aanmerking komen. Meerkosten op het vlak van personeelskosten, werkingskosten en externe prestaties kunnen in aanmerking komen tot maximaal 20% van het in de subsidiebeslissing vastgelegde bedrag per rubriek.

Aanpassingen, schrappingen en verschuivingen van de kostenposten tijdens de uitvoering van het project die evenwel het maximaal vastgelegde subsidiebedrag niet overschrijden, zijn toegelaten, mits deze functioneel verantwoord worden.

Indien de subsidiebeslissing toelaat dat er een tussentijdse uitbetaling mogelijk is, gekoppeld aan het behalen van nader omschreven mijlpalen, zal een tussentijdse afrekening ingediend kunnen worden met de nodige bewijsstukken van de vorderingen van het project (inhoudelijke

elementen, alsook facturen, nota's, overzicht gepresteerde mandagen, enz.). Een tussentijdse (detail)afrekening gaat gepaard met een begeleidende brief en een (ondertekend/ officieel) verzoek tot uitbetaling, al dan niet elektronisch. Na controle en goedkeuring zal de OVAM de uitbetaling uitvoeren.

Eindafrekening

Opmaak eindafrekening

Uiterlijk binnen 6 maanden na afloop van het project wordt een eindafrekening ingediend. De eindafrekening bevat een overzicht van alle reëel gemaakte kosten. De facturen en de onkostennota's zijn erbij gevoegd. De reële loonkosten per persoon worden gerapporteerd, waarbij een link wordt gelegd met de ingezette personeelsmiddelen. De gepresteerde mandagen worden bijgehouden in een prestatietabel. Loonfiches moeten op verzoek ter verantwoording voorgelegd worden. De derde kolom van de tabel hierboven geeft een overzicht van de informatie die tenminste moet worden opgenomen in de eindafrekening.

Het sjabloon dat de OVAM ter beschikking stelt om de begroting op te maken, kan ook gebruikt worden om de eindafrekening op te maken. Het sjabloon bevat ook een voorbeeld van een prestatietabel.

Uitbetaling

Afgezien van een eventuele tussentijdse uitbetaling, wordt (het resterende deel van) de subsidie(s) uitbetaald na controle van de eindafrekening, de facturen en kostennota's en mits goedkeuring door de leidend ambtenaar van de OVAM. Naast de eindafrekening richt de subsidieaanvrager hiervoor een schuldvordering (een verzoek tot uitbetaling met een samenvatting van de kosten) aan de OVAM.

Als de reëel gemaakte kosten lager liggen dan aanvankelijk begroot, wordt het subsidiebedrag naar beneden aangepast.

Indien tijdens de uitvoering van het project blijkt dat het project toch niet de verwachte impact heeft, of dat de baten niet opwegen tegenover de kosten die gemaakt moeten worden, kan het project voortijdig worden afgerond. Zowel de subsidieaanvrager als de OVAM hebben het recht om het project stop te zetten. In het geval er wel degelijk een leertraject is doorlopen dat omschreven wordt in een eindrapport en alle reeds effectief gemaakte kosten worden samengevat in een eindafrekening, is er wel recht op een uitbetaling van de subsidie, proportioneel aan de geleverde inspanningen. Indien het project echter wordt stopgezet door gebrek aan interesse of te beperkte inzet vanuit het lokaal bestuur zonder dat een eindrapport en eindafrekening wordt opgemaakt, komt de subsidiebelofte te vervallen.

Eindrapport

Tenzij anders bepaald in de subsidiebeslissing, maakt de subsidieaanvrager een eindrapport op binnen 6 maanden na de afloop van het project. Dit rapport omvat een beschrijving van de uitgevoerde acties, het doorlopen leertraject, keuzes in het project en uiteraard een uitgebreide bespreking van de resultaten. Het bevat eveneens een evaluatie van het project met aanwijzingen over eventuele noodzakelijke of interessante vervolgstappen waartoe het project aanleiding kan geven, de mogelijke opschaalbaarheid en de uitbreiding naar of implementatie bij andere lokale besturen.

De OVAM brengt het eindrapport onder de aandacht van de expertencommissie. De expertencommissie kan (maar is niet verplicht) een advies verlenen over de mate waarin het project succesvol is uitgevoerd en formuleert, indien van toepassing, aanbevelingen ter zake. De betrokkenheid van de commissie kan een de verspreiding en draagvlak van het project en haar potentie op lokaal of Vlaams niveau, vergroten.

3.3 Zwerfvuil- en sluikestortbeleid

3.3.1 Afvalbakken of andere recipiënten

Omschrijving

Hiermee worden bedoeld alle aankopen in het kader van een beleid inzake openbare reinheid. De strijd tegen sluikestorten en zwerfvuil kan hiermee ondersteund worden. Het betreft bijvoorbeeld de aankoop en plaatsing van straatafvalbakken, al dan niet voor gescheiden afvalverzameling, recipiënten specifiek voor sigarettenpeuken zoals een peukenpaal, een peukentegel of een asbak die kan worden ingeklikt in reeds aanwezige straatafvalbakken, recipiënten specifiek voor hondenpoep,... De werken uitgevoerd in eigen beheer voor bijvoorbeeld de plaatsing van straatvuilnisbakjes komen niet in aanmerking voor subsidiëring. Ook onderhoudscontracten worden niet in rekening genomen. Blikvangers, veegwagens en de aanleg van een hondenweide komen niet in aanmerking voor subsidies.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Het maximaal subsidieerbare bedrag per afvalbak, plaatsingskosten inbegrepen, is afhankelijk van het type afvalbak.

- 1° Voor straatafvalbakken: 4 euro per liter inhoud met een maximum van 600 euro per afvalbak;
- 2° Voor recipiënten specifiek voor sigarettenpeuken: 100 euro per recipiënt;
- 3° Voor recipiënten specifiek voor hondenpoep: 200 euro per recipiënt.

Een maximum subsidiepercentage van 50% is toepasselijk. Wijze van uitbetaling:

- Tot 70% van de toegezegde subsidie bij het indienen van de eindafrekening;
- Tot 100% van de toegezegde subsidie na voorlegging en goedkeuring van het eindrapport van project openbare reinheid door OVAM.

Minimale kwaliteitsvereisten van de straatafvalbakken:

- sluikestortpreventieve maatregelen (verkleinde inwerpopening) zijn voorzien en de afvalbak is zo geconstrueerd dat er geen afval kan geplaatst worden op de afvalbak;
- het ledigen moet ergonomisch en snel kunnen gebeuren;
- bestand tegen vandalisme, corrosie en weersinvloeden;
- de afvalbak is overkapt om inregenen te voorkomen;
- stevig en robuust;
- duurzaam en milieuvriendelijk;
- onderhouds- en reinigingsvriendelijk;
- het logo van "Mooimakers" is goed zichtbaar aangebracht.

3.3.2 Voorzieningen ter ondersteuning van zwerfvuil- en sluikestortbeleid

Diverse voorzieningen ter ondersteuning van het zwerfvuil- en sluikestortbeleid in het kader van een project openbare reinheid komen in aanmerking voor subsidiëring. Voorbeelden van voorzieningen zijn camera-installaties, afvalcontainers voor het afzonderlijk bijhouden van ingezameld sluikestort en zwerfvuil met het oog op een betere monitoring ervan,... Deze containers worden meegerekend in de pakketten vermeld in punt 3.1.4.1.

Het maximaal subsidieerbare bedrag voor een gemeente is 10.000 euro per begonnen schijf van 25.000 inwoners, toebehoren en omkaderende maatregelen inbegrepen. Gemeenten van minder dan 25.000 inwoners hebben recht op 10.000 euro. Toebehoren en omkaderende maatregelen zijn bij camera-installaties bijvoorbeeld batterij, batterijlader, beeldschermen, aankoop borden camerabewaking. Personeelskosten voor de plaatsing van de voorzieningen of het gebruik ervan worden niet gesubsidieerd. Ook afvalzuigers, kleine handstofzuigers/bladzuigers en bladblazers komen in aanmerking voor subsidiëring. Veegwagens komen echter niet in aanmerking voor subsidies.

Een maximaal subsidiepercentage van 50% is toepasselijk. Wijze van uitbetaling:

- Tot 70% van de toegezegde subsidie bij het indienen van de eindafrekening;
- Tot 100% van de toegezegde subsidie na voorlegging en goedkeuring van het eindrapport van project openbare reinheid door OVAM.

-

3.4 Ondersteuning van lokale besturen

Omschrijving

In het uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval worden verenigingen van steden en gemeenten voor bepaalde acties aangeduid als trekker. Het betreft acties ter ondersteuning van lokale besturen. Voor de uitvoering van deze acties, wordt subsidiëring voorzien.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Het subsidiepercentage bedraagt 50% van de door OVAM aanvaarde kosten verbonden aan de uitvoering van de actie. Alleen kosten direct gelinkt aan de uitvoering van de actie uit het uitvoeringsplan komen in aanmerking voor subsidiëring. Deze kosten omvatten zowel investeringskosten, werkingskosten, directe loonkosten als externe prestaties, exclusief BTW. Onder directe loonkosten worden alleen loonkosten begrepen van het eigen personeel van de vereniging van steden en gemeenten. De aanvaardbare loonkosten worden begrensd tot directe brutosalarissen, met inbegrip van vakantiegeld, eindejaarspremie en de wettelijk verplichte werknemers- en werkgeversbijdragen, maaltijdcheques en bijdragen voor groepsverzekering. Per personeelslid dat aan de actie zal meewerken, wordt de jaarlijkse voltijdse personeelskost (in euro) opgelijst en dit, indien van toepassing, voor de verschillende projectjaren. De brutoloonkost moet steeds worden uitgedrukt als een 100% tewerkstelling. Dit kan gebeuren door de reële brutoloonkost te delen door het tewerkstellingspercentage. Dit is niet de bezettingsgraad op het project. Deze wordt aangegeven door het aantal mandagen dat op het project zal gewerkt worden. Een voltijdse tewerkstelling bedraagt 220 mandagen. Volgens volgende formule wordt per projectmedewerker de loonkost, gelinkt aan het project, berekend:

$$\frac{\text{jaarlijkse voltijdse personeelskost (in euro) * aantal mandagen in het project}}{220}$$

De subsidieerbare periode is de tijd die conform het uitvoeringsplan nodig is om de actie uit te voeren.

3.5 Voorvergistingsinstallaties

Omschrijving

Installaties voor de productie van biogas, groen gas of elektriciteit en/of warmte uit dergelijk gas, gekoppeld aan aerobe composteerinstallaties voor GFT-afval, al dan niet aangevuld met organisch-biologisch bedrijfsafval.

De subsidieerbare materie omvat alle noodzakelijke infrastructuur- en uitrustingswerken die noodzakelijk zijn om een bedrijfsklare installatie te realiseren, de hierna vermelde opsomming van voorzieningen is dan ook niet limitatief. Vooropgestelde voorzieningen:

- Ontvangstterrein en alle noodzakelijke wegeninfrastructuur;
- Voorbewerkingshal;
- Vergistingstanks en eventuele gasopslag;
- Gasmotoren en elektriciteitscabines;
- Biofilterinstallatie;
- Waterzuiveringsinstallatie;
- Gasopwerkingsinstallatie;
- Alle noodzakelijke elektromechanische uitrusting en rollend materieel zoals o.a. verkleiningstoestellen, transportbanden, laadschop of –kraan, keertoestellen of keersysteem, persen, pompen, zeefinstallatie,...

Bijzondere bepalingen voor dit item

Het algemene subsidiepercentage bedraagt 20% met een maximum van 1.500.000 euro per installatie. Voor voorvergistinginstallaties kan de procedure van de concurrentiedialoog worden gevolgd. Zowel de bestekken en beslissingen met betrekking tot de selectie van de kandidaten, als de bestekken en beslissingen met betrekking tot de eigenlijke opdracht worden vooraf aan de OVAM ter goedkeuring voorgelegd.

De subsidie heeft tot doel om de betreffende investeringen te ondersteunen, evenwel beperkt tot het compenseren van de onrendabele top met de huidige marktomstandigheden. De onrendabele top moet blijken uit een gedetailleerde financiële analyse van de geplande investering die bij de aanvraag tot subsidie moet worden gevoegd, en wordt berekend op basis van de onrendabele toppen en bandingfactoren zoals vastgesteld in het kader van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid.

Wijze van uitbetaling:

- Tot 70% van de toegezegde subsidie bij het indienen van de eindafrekening;
- Tot 100% van de toegezegde subsidie na voorlegging en goedkeuring van de gevraagde financiële detailinformatie (exploitatiekosten en inkomsten) na 3 volledige kalenderjaren werking van de installatie.

3.6 Asbestafbouwbeleid

Omschrijving

Impulsprojecten in het kader van het asbestafbouwbeleid komen in aanmerking voor subsidiëring waarbij de projectdoelstelling zich situeert bij projecten en voorzieningen voor de ophaling aan de bronlocatie van asbesthoudende materialen.

De totale subsidieerbare kosten omvatten de stortkosten en de inzamelkosten.

Het subsidiepercentage bedraagt maximaal 90% van de totale subsidieerbare kosten (exclusief btw), begrensd tot een forfaitair plafond van 160 euro/ton asbestcementafval voor de dossiers ingediend uiterlijk 31 december 2018. Voor aanvragen ingediend vanaf 1 januari 2019 bedraagt het subsidiepercentage maximaal 75%.

Voor het begrotingsjaar 2017 kunnen de stortkosten als subsidieerbare deekost onder de vorm van projectversnellingsste goeden reeds voor de effectieve inzameling ingediend worden tot uiterlijk 1 december 2017. De subsidiëring van deze deekost bedraagt het volledige bedrag (excl. btw) met een maximum van 65 euro/ton.

Bijzondere bepalingen voor dit item

Het subsidiebedrag wordt berekend op basis van de kosten die aanvaard zijn voor het specifieke project, begrensd tot de gestelde maximumbedragen. Onderstaande projectonderdelen komen in aanmerking voor subsidiëring. Welke formule een projectaanvrager ook kiest, een project kan in totaliteit nooit voor meer dan 90% gesubsidieerd worden, met eveneens een begrenzing van 160 euro/ton (excl. BTW). Een projectaanvrager is ofwel een afvalintercommunale ofwel een centrumstad. Projectdeelnemers zijn particulieren, sport- en jeugdverenigingen, landbouwers en KMO's.

1. Bronophaling voor kleine hoeveelheden: platenzakken

Platenzakken bedoeld voor asbestcementgolfplaten en besteld door de projectaanvrager. Deze worden in pakket samen met een persoonsbeschermingspakket en infobrochure aan de projectdeelnemers aangeboden aan het vast verkooptarief van 30 euro per platenzak. Per adres kunnen maximaal zes zakken verkocht worden gezien via deze weg kleine hoeveelheden worden beoogd. De projectaanvrager voorziet in een efficiënt georganiseerde dienstverlening 'op afroep' voor ophaling van de gevulde platenzak op de bronlocatie. Om de goede praktijk inzake 'eenvoudige handelingen' bij asbestverwijdering te waarborgen, wordt vooraf aan de eigenaar op de bronlocatie een informerende brochure bezorgd. Steekproefsgewijs worden verwijderingswerkzaamheden gecontroleerd door de door de projectaanvrager aangeduide personen. Overladen en/of gescheurde platenzakken worden door de ophaler altijd geweigerd.

2. Bronophaling voor grote hoeveelheden: containerdienst

Containerdienst bedoeld voor asbestcementgolfplaten waarvan de dienstverlening werd aanbesteed door projectaanvrager. De containerophaler moet werken conform de goede praktijk inzake asbestcementinzameling en -afvoer. De projectaanvrager voorziet in een efficiënt georganiseerde dienstverlening 'op afroep' voor ophaling van gevulde platenzakken op de bronlocatie. Deze dienstverlening geldt alleen voor toegangsgerechtigden van het recyclagepark. Om de goede praktijk inzake 'eenvoudige handelingen' bij asbestverwijdering te waarborgen, wordt zowel aan de aannemer als de eigenaar op de bronlocatie vooraf een informerende brochure bezorgd. Steekproefsgewijs worden verwijderingswerkzaamheden gecontroleerd door de door de projectaanvrager aangeduide personen.

3. Projectversnellingsste goed

De totale subsidieerbare kost omvat de stortkosten en de inzamelkosten. Voor het begrotingsjaar 2017 kunnen de stortkosten als subsidieerbare deekost onder de vorm van projectversnellingsste goeden reeds voor de effectieve inzameling vooraf ingediend worden tot uiterlijk 1 december 2017.

Projectversnellingsste goeden moeten opgenomen zijn tegen uiterlijk 31 december 2018.

Een dossier omvat minimaal:

- 1° de administratieve gegevens van de aanvrager;
- 2° een gedetailleerde beschrijving van het project met een overzichtelijk stappenplan van de geplande acties en de daaraan gekoppelde uitvoeringstermijnen;

- 3° een motivering voor impulsproject ten behoeve van asbestafbouwbeleid;
- 4° een begroting van de totale kostprijs van het project met een gedetailleerde raming;
- 5° de formele goedkeuring van het projectvoorstel door het lokale bestuur, de OVAM en eventueel andere partners;
- 6° gedetailleerd communicatieplan van de geplande sensibiliseringsacties;
- 7° bestekken die het project in het kader van asbestafbouwbeleid mogelijk moeten maken.

Bijkomende vereisten inzake rapportering:

- Overzicht van de bestelde en geleverde hoeveelheden zakken (per deelnemende gemeente);
- Overzicht van het aantal verkochte zakken (per adres);
- Overzicht van de adressen waar ophaling plaatsvond met inbegrip van de opgehaalde tonnages;
- Overzicht van de steekproefsgewijze controles voor waarborging goede uitvoering.

4 Consequenties ingevolge een subsidiebelofte

Ten slotte moet het bestuur er rekening mee houden dat aan het verkrijgen van een subsidie eveneens een aantal voorwaarden gekoppeld zijn. Deze voorwaarden zijn vermeld onder artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2004, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014. De voornaamste hiervan hebben betrekking op het volgende:

- In het geval van installaties is de vaste belofte van toelage slechts voorwaardelijk in die zin dat er alleen effectief betalingen kunnen plaatsvinden nadat alle vereiste vergunningen zijn bekomen.
- De subsidies kunnen teruggevorderd worden in bepaalde omstandigheden:
 - o Het bestuur weigert informatie te verstrekken omtrent de aanwending van de voorheen uitbetaalde subsidie.
 - o De middelen worden niet aangewend voor de doelstellingen waartoe ze werden verleend. Deze voorwaarde geldt gedurende de afschrijvingstermijn. De toepasselijke afschrijvingstermijnen zijn:
 - 20 jaar voor infrastructuur en bouwkundige werken;
 - 15 jaar voor uitrusting;
 - 5 jaar voor rollend materieel.
 - o In het geval het openbaar bestuur, als gevolg van vervreemding, geen eigenaar blijft gedurende de volledige duur van de afschrijvingstermijn.
- Bij gedeeltelijke vervreemding (verkoop van een gedeelte van de aandelen) wordt een overeenkomstig deel teruggevorderd.

De modaliteiten waaronder de subsidies worden teruggevorderd, zijn vermeld onder artikel 25 t.e.m. 27 van het besluit van de Vlaamse Regering 23 januari 2004 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lagere besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, het laatst gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2017.

Brussel, 12 oktober 2017

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

Environnement

[C – 2017/40791]

12 OCTOBRE 2017. — Arrêté ministériel déterminant les modalités d'octroi de subventions à certains travaux, fournitures et services exécutés en Région flamande par des pouvoirs locaux ou à leur initiative

LA MINISTRE FLAMANDE DE L'ENVIRONNEMENT, DE LA NATURE ET DE L'AGRICULTURE,

Vu le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, l'article 15, alinéa 1er, 2° ;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 janvier 2004 relatif à l'octroi de subsides pour certains travaux, fournitures et services exécutés dans la Région flamande par des pouvoirs locaux ou des personnes morales assimilées ou à leur initiative, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 4 avril 2014 et 12 mai 2017 ;

Vu l'arrêté ministériel du 22 mai 2014 établissant les modalités relatives au subventionnement de certains travaux, fournitures et services exécutés par ou à l'initiative des administrations locales en Région flamande ;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 20 septembre 2017,

Arrête :

Section 1re. — Dispositions générales

Article 1er. § 1er. Le taux général de subvention de la matière subventionnable s'élève à 50 % du montant subventionnable hors T.V.A., sauf lorsque l'article en dispose autrement.

§ 2. L'investissement net minimum par demande, éventuellement divisé en lots, est de 5.000 euros.

*Section 2. — Prévention et collecte sélective de déchets et matériaux**Sous-section 1re. — Equipements de compostage à domicile ou de quartier*

Art. 2. Divers équipements de compostage à domicile et leurs accessoires sont éligibles aux subventions.

Les plafonds subventionnables suivants s'appliquent :

- 1° fûts de compostage : 80 euros par m³ ;
- 2° équipements de compostage de plus de 500 litres : 50 euros par m³ ;
- 3° bacs ou fûts pour un compostage accéléré : 20 euros par pièce.

Les seuils par demande de subvention s'élèvent à :

- 1° fûts de compostage : 1000 pièces ;
- 2° installations de compostage de plus de 500 litres : 500 pièces ;
- 3° bacs ou fûts pour un compostage accéléré : 100 pièces.

Sous-section 2. — Investissements favorisant une gestion plus durable de matériaux

Art. 3. Différentes infrastructures dans le cadre de projets durables de prévention des déchets et de gestion de flux de déchets spécifiques et des infrastructures de gestion durable des matériaux et de l'économie circulaire sont éligibles aux subventions.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente les détails demandés dans la décision de subvention.

Les subventions sont payées comme suit :

- 1° jusqu'à 70 % de la subvention promise sur présentation des états d'avancement et du décompte final de l'infrastructure ;
- 2° jusqu'à 90 % de la subvention promise après la soumission et l'approbation du rapport final relatif au projet de prévention durable des déchets ou après investissement dans le cadre de la gestion durable des matériaux et de l'économie circulaire.

Lorsqu'aucune information détaillée n'est demandée dans la décision de subvention, un paiement de 100 % de la subvention promise lors de la présentation des états d'avancement et du décompte final.

Sous-section 3. — Collecte en porte-à-porte et systèmes d'apport volontaire

Art. 4. Diverses installations faisant partie d'un système de tarification différenciée (diftar) pour la collecte de déchets ménagers et de déchets similaires, sont éligibles aux subventions.

Les plafonds subventionnables suivants s'appliquent :

- 1° 17 euros par récipient quel que soit le nombre de litres ;
- 2° 3 euros par possibilité d'identification, y compris la pose ;
- 3° 40.000 euros pour les coûts supplémentaires de la pose d'un système de chargement sur un camion requis par un système de tarification au poids.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente les détails mentionnés dans la décision de subvention.

Les subventions sont payées comme suit :

- 1° jusqu'à 70 % de la subvention promise sur présentation des états d'avancement et du décompte final ;
- 2° jusqu'à 100 % de la subvention promise après la soumission et l'approbation des informations détaillées demandées visées à l'alinéa 3, obtenues via le système diftar après deux années civiles complètes de fonctionnement.

Art. 5. § 1er. Des systèmes de points d'apport volontaire implantés à proximité du domicile de l'utilisateur (aériens ainsi que partiellement enterrés et complètement enterrés) qui ont une plus-value par rapport à la collecte en porte-à-porte sont éligibles aux subventions.

Ces systèmes d'apport volontaire s'inscrivent dans :

- 1° une approche durable de la mobilité (zones piétonnières et zones à faible circulation, rues ou ruelles inaccessibles ou difficilement accessibles aux camions, etc.) ;
- 2° une approche des sites où la collecte en porte-à-porte ou le stockage de déchets pose des problèmes de par la forme d'habitation, la multitude de fournisseurs ou l'absence d'espace d'entreposage (p.ex. dans des immeubles d'appartements) ;
- 3° des zones touristiques telle que fixées dans le calendrier des déchets des communes côtières.

Des systèmes d'apport volontaire doivent être adaptés à la fraction à collecter et être conçus et aménagés de manière à éviter un comportement d'esquive.

§ 2. Des systèmes d'apport volontaire visés au § 1er qui sont prévus d'un système diftar qui permet de mesurer la quantité de déchets par usager ou par groupe d'utilisateurs et d'appliquer une tarification au prorata ou un système d'identification de l'utilisateur sont éligibles aux subventions.

Le plafond subventionnable est de 8.000 euros par bénéficiaire avec un système diftar au volume ou un système d'identification de l'utilisateur, y compris les frais d'installation.

Le plafond subventionnable est de 12.000 euros par bénéficiaire avec système de tarification au poids, y compris les frais d'installation.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente des informations détaillées visées dans la décision de subvention.

Les subventions sont payées en tranches de la même manière que celle mentionnée à l'article 3, alinéa 4.

§ 3. Des systèmes d'apport volontaire visés au § 1er qui ne sont pas prévus d'un système diftar ou d'un système d'identification de l'utilisateur sont éligibles aux subventions.

Le plafond subventionnable est de 4.000 euros par bénéficiaire, y compris les frais d'installation.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente les détails mentionnés dans la décision de subvention.

Art. 6. § 1er. La mise en place d'une collecte sélective supplémentaire de déchets organiques dans une zone verte, par collecte en porte-à-porte ou par un système d'apport volontaire à proximité du domicile de l'utilisateur outre les systèmes de collecte existants en vue de réduire le chiffre de déchets résiduels du pouvoir local, est éligible aux subventions.

Le plafond subventionnable est de 4 euros par habitant desservi par an. La phase de démarrage est de 2 ans au maximum. Après 2 ans de fonctionnement, le pouvoir local doit pouvoir démontrer qu'au moins 50 % des points de ramassage desservis participent à la collecte de déchets organiques.

Seuls les coûts spécifiquement liés au démarrage de la collecte de déchets organiques sont éligibles aux subventions.

Au moins 20 % des coûts qui sont admissibles à ces subventions doivent être occasionnés par un ou plusieurs des éléments suivants :

- 1° la sensibilisation et la communication ;
- 2° divers frais de suivi ;
- 3° les coûts d'entretien après désaffectation.

Les autres 80 % des coûts peuvent consister de frais salariaux et de frais d'investissement (achat d'équipements, de matériel informatique et de logiciels, etc.), autres que ceux visés à l'article 4, spécifiquement liés à la nouvelle collecte.

Dans le dossier de demande, le pouvoir local peut déjà demander à l'issue de la première année le paiement des subventions pour cette première année, conformément à l'article 19 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 janvier 2004 relatif à l'octroi de subsides pour certains travaux, fournitures et services exécutés dans la Région flamande par des pouvoirs locaux ou des personnes morales assimilées ou à leur initiative.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente les détails visés à la décision de subvention. La nouvelle collecte ne peut pas aller de pair avec la suppression progressive d'une autre collecte. La méthode ou la fréquence d'autres collectes peut toutefois changer.

§ 2. La collecte sélective supplémentaire visée au § 1er qui est prévue d'un système diftar qui permet de mesurer la quantité de déchets par usager ou par groupe d'utilisateurs et d'appliquer une tarification au prorata peut également bénéficier des subventions visées à l'article 4. Les deux subventions peuvent être cumulées.

Sous-section 4. — Divers recyparcs

Art. 7. § 1er. Les recyparcs diftar des communes ou des partenariats intercommunaux et leurs équipements peuvent faire l'objet d'une subvention.

§ 2. Les travaux d'infrastructure et l'équipement de recyparcs diftar tant nouveaux qu'existants qui sont nécessaires pour la collecte et le tri efficaces de déchets ménagers et de déchets industriels similaires sont éligibles aux subventions. Il s'agit des équipements suivants :

- 1° équipement diftar spécifique ;
- 2° travaux d'infrastructure et infrastructure de réception ;
- 3° installations de stockage temporaire de déchets ;
- 4° espace de stockage pour petits déchets dangereux ;
- 5° appareils permettant le broyage des déchets ou la réduction de leur volume, à l'exception des hacheuses.

§ 3. Pour le calcul du montant subventionnable, les limitations suivantes sont prises en considération :

- 1° travaux d'infrastructure et infrastructure de réception ; 90 euro par m², jusqu'à 2000 m² de surface revêtue par paquet ;
- 2° installations de stockage temporaire de déchets recyclables : plafonnés à 240 m³ par paquet ;
- 3° espace de stockage pour petits déchets dangereux : plafonné à 40 m² de surface revêtue et couverte par paquet qui répond à la réglementation VLAREM ;
- 4° appareils et récipients permettant le broyage des déchets ou la réduction de leur volume, à l'exception des hacheuses pour broyage des végétaux : un par paquet.

§ 4. Outre les dispositions visées au paragraphe 3, les dispositions particulières suivantes s'appliquent :

- 1° les communes de moins de 7.500 habitants ont droit à un paquet, conformément aux parties d'un recyparc diftar, mentionnées dans le paragraphe 2. Pour les autres communes, un paquet peut être demandé par tranche de 7.500 habitants, soit à titre de nouveau recyparc diftar, soit à titre d'extension d'un recyparc diftar existant ;
- 2° il est tenu compte des subventions allouées antérieurement ;
- 3° les installations et l'infrastructure pour des déchets industriels similaires originaires des P.M.E., prévus en combinaison avec un recyparc diftar communal nouveau ou existant, sont également éligibles aux subventions. Ces subventions s'ajoutent à l'équivalent normalement fixé et correspondent à un paquet par 15.000 habitants ;
- 4° les communes côtières et les autres communes qui démontrent qu'elles jouent un rôle important dans le secteur du tourisme peuvent également bénéficier d'une augmentation par rapport au quota prévu ;
- 5° les conteneurs sont utilisés pour collecter des fractions sur lesquelles ne repose aucune obligation de reprise.

Le demandeur de subventions communique à l'administration compétente les détails mentionnés dans la décision de subvention.

Les subventions sont payées en tranches de la même manière que celle mentionnée à l'article 3, alinéa 4.

Art. 8. Des mini-recyparcs sont éligibles aux subventions. Un mini-recyparc permet aux citoyens d'évacuer de petites quantités de déchets, plafonnées aux quantités qui peuvent être apportées à pied ou à vélo. Des mini-recyparcs peuvent être fixes (emplacement fixe) ou mobiles et temporaires. Un mini-recyparc dans une zone très peuplée doit être facilement accessible aux personnes sans voiture et se situe de préférence à proximité d'une zone à forte densité de population.

Art. 9. § 1er. Les travaux d'infrastructure et l'équipement des mini-recyparcs fixes sont éligibles aux subventions. Il s'agit des équipements suivants :

- 1° équipement diftar spécifique ;
- 2° travaux d'infrastructure et infrastructure de réception ;
- 3° installations de stockage temporaire de déchets ;
- 4° espace de stockage pour petits déchets dangereux.

§ 2. Pour le calcul du montant subventionnable, les limitations suivantes sont prises en considération :

- 1° travaux d'infrastructure, infrastructure de réception, vidéo-surveillance, clôture, enregistrement d'entrée, etc. : 120 euro par m², jusqu'à 150 m² de surface au maximum ;
- 2° installations de stockage temporaire de déchets recyclables : 20 m³ au maximum ;

Une limitation sous forme de paquets ne s'applique pas aux mini-recyparcs. Un pouvoir local peut aménager plusieurs mini-recyparcs nonobstant le nombre d'habitants ou la superficie du territoire.

Lorsque le mini-recyparc collecte également des fractions qui sont également collectées en porte-à-porte sur le territoire du pouvoir local, le même tarif que celui pour la collecte en porte-à-porte s'applique à la collecte dans le mini-recyparc. Lorsque des flux payants sont collectés via le mini-recyparc, les mêmes tarifs que ceux applicables au recyparc diftar ouvert aux habitants du territoire du pouvoir local s'appliquent au mini-recyparc.

La construction et l'exploitation d'un mini-recyparc est également subventionnable lorsque des flux non payants sont collectés.

Art. 10. Le plafond subventionnable pour un mini-recyparc mobile s'élève à 1200 euros par jour d'exploitation effective du mini-recyparc mobile. Au maximum 1 parc mobile par tranche commencée jusqu'à 100.000 habitants est subventionné pendant deux ans. Une exploitation minimale de 5 jours dans la première année d'exploitation et de 10 jours dans la deuxième année d'exploitation est une condition pour être admissible aux subventions.

Lorsque le mini-recyparc mobile collecte également des fractions qui sont également collectées en porte-à-porte sur le territoire du pouvoir local, le même tarif que celui pour la collecte en porte-à-porte régulière s'applique. Lorsque des flux payants sont collectés via le mini-recyparc mobile, les mêmes tarifs que ceux applicables au recyparc diftar accessible aux habitants du territoire du pouvoir local s'appliquent dans le mini-recyparc mobile.

La construction et l'exploitation d'un mini-recyparc mobile est également subventionnable lorsque des flux non payants sont collectés.

Sous-section 5. — Infrastructures de gestion de flux de déchets spécifiques

Art. 11. Des installations frigorifiques et d'autres infrastructures pour la collecte de dépouilles d'animaux sont subventionnables. Pour le calcul du montant subventionnable, la limitation suivante est prise en considération : une installation frigorifique par partenariat intercommunal ou par 100.000 habitants.

Art. 12. Des conteneurs de transport qui offrent une alternative pour le transport routier sont subventionnables. Pour le calcul du montant subventionnable, la limitation suivante est prise en considération : au minimum vingt conteneurs pour le transport alternatif.

Section 3. — Projets innovants

Art. 13. Des produits innovants ayant un grand potentiel d'aboutir à un impact environnemental plus faible en termes d'utilisation ou de consommation de matériaux sont éligibles aux subventions.

Art. 14. Une proposition de projet comprend au minimum :

- 1° les données administratives du demandeur du projet ;
- 2° une description du projet avec la raison, le(s) objectif(s), une feuille de route transparente des actions planifiées et les délais d'exécution y afférents ;
- 3° les partenaires impliqués dans le projet et les engagements en matière de contribution et de répartition des tâches ;
- 4° les effets envisagés du projet en termes d'utilisation ou de consommation de matériaux, de gains écologiques généraux et de contribution à la création d'une économie circulaire ;
- 5° la description du caractère innovant du projet, les expériences d'apprentissage potentiels pour la Flandre et le pouvoir local ;
- 6° une estimation des coûts totaux, tels que visés à l'article 16, et une spécification de la partie du projet pour laquelle une subvention est demandée ;
- 7° la manière dont le projet total est financé, en tenant compte du propre apport financier, des autres subventions de l'Autorité flamande ou d'autres autorités.

L'administration compétente peut établir un modèle pour soumettre la proposition de projet.

Les projets sont soumis à l'avis d'une commission d'experts qui est composée de deux experts de l'administration compétente et chaque fois un expert des organisations suivantes :

1. le centre de connaissances « Kenniscentrum Vlaamse steden » ;
2. l'a.s.b.l. « Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten » ;
3. l'organisation coordinatrice et a.s.b.l. « Koepel van Milieuondernemers in de Sociale Economie » ;
4. l'a.s.b.l. « Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen » ;
5. l'équipe « Politique des villes » de l'Agence de l'Administration intérieure ;
6. le département de l'Environnement ;
7. l'a.s.b.l. Go4Circle.

L'administration compétente préside la commission et assure le secrétariat et le rapportage.

Art. 15. Le rapport final contient une description d'études éventuellement réalisées, d'actions mises en œuvre, du parcours d'apprentissage suivi, des résultats et du décompte final des coûts réellement encourus et des recettes générées au sens de l'article 18. En outre, le rapport évalue le projet à la lumière des objectifs initiaux et de l'approche préconisée, donne des conseils sur des possibilités d'agrandissement d'échelle et contient des recommandations pour la politique à mener.

Art. 16. Seuls les coûts directement et exclusivement liés au projet sont éligibles aux subventions. Ces coûts comprennent tant les coûts d'investissement, les coûts de fonctionnement, les coûts salariaux directs que les prestations externes.

L'administration compétente peut fixer un modèle à utiliser pour l'établissement du budget du projet.

Art. 17. Le montant de la subvention est calculé sur la base des coûts acceptés dans le cadre du projet.

Art. 18. A l'issue du projet, un décompte final est établi. Le décompte final contient un aperçu des coûts réellement encourus. Les factures et les notes de frais y sont jointes. Les coûts salariaux réels par personne sont rapportés et le lien est établi avec les effectifs affectés au projet. Des fiches salariales doivent, sur demande, être mises à la disposition à titre de justification. Si les coûts réellement encourus sont inférieurs à ceux initialement estimés, le montant de la subvention est ajusté à la baisse.

Lorsque des coûts supplémentaires sont générés par rapport au budget du projet, ceux-ci doivent être motivés. Seulement si les coûts supplémentaires s'avèrent nécessaires pour assurer le succès du projet et étaient imprévisibles lors de la proposition de projet, la hauteur du montant de la subvention peut être adaptée, après approbation préalable du ministre ou de son délégué. Les coûts supplémentaires d'investissement peuvent être éligibles dans leur totalité. Les coûts supplémentaires qui s'ajoutent aux frais de personnel, frais de fonctionnement et prestations externes peuvent être éligibles et sont plafonnés à 20 % du montant établi par rubrique dans la décision de subvention.

Des adaptations, annulations et glissements entre les différents postes de coûts pendant la réalisation du projet qui ne dépassent pas le plafond de subvention fixé sont autorisés pour autant qu'ils soient dûment justifiés.

Art. 19. Lorsque le projet est terminé avant de réaliser chaque phase de la proposition de projet mais un rapport final et un décompte final sont toutefois établis, tous les coûts effectivement encourus sont éligibles. Lorsqu'il est mis fin prématurément au projet sans rapport final et sans décompte final, la promesse de subvention échoit.

Section 4. — Politique de déchets sauvages et de dépôts sauvages

Art. 20. Le placement de poubelles ou d'autres récipients pour éviter des déchets sauvages dans le cadre d'un dossier de propreté publique est éligible. Le plafond subventionnable par poubelle y compris les frais d'installation, s'élève à :

- 1° pour les poubelles de rue : 4 euros par litre de capacité avec un maximum de 600 euros par poubelle ;
- 2° pour récipients spécifiquement pour mégots de cigarette : 100 euros par récipient ;
- 3° pour récipients spécifiquement pour crottes de chien : 200 euros par récipient.

Les subventions pour ces investissements sont payées comme suit :

- 1° jusqu'à 70 % de la subvention promise sur présentation des états d'avancement et du décompte final ;
- 2° jusqu'à 100 % de la subvention promise après la soumission et l'approbation du rapport final sur le dossier propreté publique.

Art. 21. Divers équipements à l'appui de la politique de déchets sauvages et de dépôts sauvages dans le cadre d'un projet propreté publique entrent en ligne de compte pour l'octroi de subventions. Exemples d'équipements sont la vidéo-surveillance, des conteneurs à déchets pour le stockage séparé de dépôts sauvages et de déchets sauvages collectés en vue d'un meilleur suivi, des aspirateurs de déchets, des aspirateurs à main/des aspirateurs à main de feuilles et des souffleurs de feuilles. Des balayeuses n'entrent pas en ligne de compte pour l'octroi de subventions.

Le plafond subventionnable pour une commune est de 10.000 euros par tranche commencée de 25.000 habitants, accessoires et mesures pertinentes comprises.

Les subventions pour ces investissements sont payées comme suit :

- 1° jusqu'à 70 % de la subvention promise sur présentation des états d'avancement et du décompte final ;
- 2° jusqu'à 100 % de la subvention promise après la soumission et l'approbation du rapport final sur le dossier propreté publique.

Section 5. — Soutien aux pouvoirs locaux

Art. 22. Des tâches pour lesquelles les associations flamandes des villes et communes sont désignées comme moteurs dans le plan d'exécution des déchets ménagers en vigueur sont éligibles aux subventions. L'octroi de subventions concerne les coûts de fonctionnement et les frais de personnel pour autant que ceux-ci soient immédiatement liés à l'action à mettre en œuvre. La période éligible est le temps qui, conformément au plan d'exécution, est nécessaire pour mettre en œuvre l'action. Un paiement par année est possible.

Section 6. — Prédigesteurs

Art. 23. Le plafond subventionnable pour prédigesteurs s'élève à 20 % sur l'investissement net, hors T.V.A., avec un maximum de 1.500.000 euros par installation. Annuellement, au maximum 1.500.000 euros peuvent être alloués au subventionnement de prédigesteurs.

Art. 24. Des prédigesteurs qui sont mis en place pour une installation de compostage de déchets organiques sont éligibles aux subventions. La matière subventionnable comprend tous les travaux d'infrastructure et les travaux d'infrastructure qui sont nécessaires pour réaliser une installation opérationnelle.

Section 7. — Politique de réduction de l'amiante

Art. 25. Des projets d'impulsion dans le cadre de la politique de réduction de l'amiante sont éligibles aux subventions, l'objectif du projet s'axant sur les projets et équipements pour la collecte de matériaux contenant de l'amiante au site contaminé. Les coûts totaux subventionnables comprennent les coûts de décharge et de collecte.

Le taux de subvention s'élève à au maximum 90 % des coûts totaux éligibles (hors T.V.A.), plafonné à 160 euros par tonne de déchets de fibrociment pour les dossiers déposés le 31 décembre 2018 au plus tard. Pour les demandes déposées à partir du 1er janvier 2019, le taux de subvention ne peut dépasser 75 %.

Pour l'année budgétaire 2017, les frais de décharge comme coût partiel éligible sous forme de fonds pour l'accélération du projet peuvent déjà être déposés avant la collecte effective jusqu'au 1er décembre 2017. Les subventions de ce coût partiel s'élève au montant total, hors T.V.A., avec un maximum de 65 euros par tonne.

Section 8. — Dispositions finales

Art. 26. Les dossiers de projet envoyés à l'administration compétente avant l'entrée en vigueur du présent arrêté, sont traités conformément aux dispositions applicables au moment du dépôt de la demande.

Art. 27. L'arrêté ministériel du 22 mai 2014 établissant les modalités relatives au subventionnement de certains travaux, fournitures et services exécutés par ou à l'initiative des administrations locales en Région flamande est abrogé.

Art. 28. Le présent arrêté produit ses effets le 15 octobre 2017.

Bruxelles, le 12 octobre 2017.

La Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de l'Agriculture,
J. SCHAUVLIEGE